

Střípky z historie školy v městě Bělčice

Obsah

Úvod	3
Stručný vývoj školství v okolí Bělčic	4
Instrukce městu Blatné l. 1604	5
Instrukce blatenská z roku 1710	6
Instrukce panství lnářského pod datem 30. měsíce července A.1746	7
Komplexní reforma školství	8
Ke zřizování školních zahrad	9
První záznam o kantorovy v Bělčicích	10
Poplatky kantorovi	11
Školství v městě Bělčice do roku 1918	12
Školství v Bělčicích od roku 1918 do roku 1938	16
Škola v letech 1938 až 1948	21
Bělčická škola v letech 1948 až 1960	24
Škola v letech 1960 až 1976	27
Škola v Bělčicích od roku 1976 do roku 1989	31
Škola po roce 1989	33
Poznámky a doplňky	35

Úvod

Sebráno podle:

kroniky obecné školy,
kroniky měšťanské školy,
kroniky národní školy,
kroniky lidové školy hospodářské,
kroniky základní devítileté školy,
kroniky základní školy,
žákovské kroniky,
kronik Pionýrské organizace,
kronik města Bělčic,
knihy Obecní a okresní samospráva Blatenska a Březnicka,
Město Bělčice, obraz praehistorický a historický od Jaroslava Stehlíka,
archivních materiálů okresního archivu Strakonice a Příbram,
a ze vzpomínek místních občanů.

Předem se čtenáři omlouvám za některé nesrovnalosti, protože různé kroniky, záznamy a prameny uvádějí rozdílná jména i data a jinak popisují některé události. Budu vděčen každému, kdo pomůže uvést chybné údaje na pravou míru. Zároveň se omlouvám všem, které jsem zde opomněl, protože zápisy jsou neúplné a ani lidská paměť není dokonalá.

Chtěl bych čtenáře upozornit, že některé obraty či slova jsou doslovně převzaty z původních kronik, i když dnes působí poněkud zastarale. Z Instrukcí blatenských a Instrukce lnářské jsou použity pouze pasáže týkající se školství. Tyto Instrukce jsou psány v původním slohu a tvarosloví.

Děkuji zejména paní Věře Pichnerové za pomoc při upřesňování některých údajů a každému, kdo mi pomohl při sestavování této kroniky bělčických škol.

Nekladl jsem si za cíl napsat souvislé vypravování o bělčické škole, ale v bodech ukázat, jak a čím tato škola žila, a upozornit na některé zajímavosti, nejen ze školy, ale i obce tak, jak je uvedly kroniky. Druhé přepracované a doplněné vydání.

Bělčice 1993 a 1998

V Bělčicích 5.1.1998

Holub Antonín

Stručný vývoj školství v okolí Bělčic

Každé městečko a větší farní osada v Čechách měla již v 2. polovině 14. století svou samostatnou školu, kde se děti vyučovaly čtení, počtům, psaní a zpěvu. Tam, kde byly větší školy působili dva učitelé, jeden jako ředitel, či-li správce školy a druhý jako kantor nebo-li učitel zpěvu. Odměnu za práci měli v jistých ročních platech a požitcích a z příspěvků v kostelích a výročních mší. Svobodní učitelé se stravovali na faře.

Arcibiskup Brus z Mohelnice přesvědčoval v roce 1570 v Krumlově duchovní z Prácheňska, Bozenska a Volyňska, aby zřizovali školy a ze svých přebytků je vydržovali. Tehdy pravděpodobně vznikly školy v Bělčicích, Sedlicích, Tochovicích a Záboří.

V této době bývalo zvykem, že farář vyučil schopného chlapce z osady potřebným vědomostem, pak ho nechal přezkoušet u kanovníka („scholastika“), který působil při metropolitním kostele sv. Víta na Pražském hradě. Teprve potom mohl tento chlapec nastoupit na učitelský úřad na některé venkovské katolické škole.

V době pobělohorské klesá úroveň školství v Čechách. Roku 1627 nařizuje císař, aby se ve všech městech, obcích i dědinách ustanovili katoličtí učitelé, kteří by vyučovali děti i dospělé katechismu. Učitelé jsou pod přímým farářovým dozorem a před nástupem musejí skládat vyznání z víry. Stravu dostávají z farních důchodů.

Arcibiskup Harrach ve svém Řádu z roku 1633 napomíná rodiče, aby své děti posílali do školy. Kdo tak neučinil, byl trestán pokoutou.

V našem okolí se v této době udržely tyto školy: Blatná (1634), Březnice (1634), Rožmitál (1637), Kasejovice (1622), Záboří (1642), Sedlice a Bělčice (kolem roku 1682 obnoveny).

V těchto letech se o vyučování vesnických dětí nikdo mnoho nestaral. Občas je vyučoval začátkům čtení, psaní a počtům některý řemeslník bez většího vzdělání ve svém bytě při své denní práci. Učení dětí tak bylo vlastně jeho vedlejším zaměstnáním. Tito učitelé se nazývali „kumpáni“.

Školní budovy bývaly většinou dřevěné s doškovou střechou a byla v nich světnice, kde se vyučovalo a zároveň zde byl i byt pro učitele. Ke škole byl většinou připojen chlév a malá zahrádka. Podobná školní budova byla v Bělčicích vystavěna po roce 1682.

Náboženství, či-li katechismu, vyučoval farář, který měl nad školou i učiteli dozor. Docházel na kontroly buď sám, nebo s místním světským dozorem a musel o škole podávat zprávu konsistoři.

Učitel míval vedlejší zaměstnání, a to zpravidla jako varhaník, kostelník nebo písař. Za toto dostával plat v hotovosti v penězích nebo v jistých dávkách (štola za pohřby, tak zvané posnopné za hraní na varhany, psaní matrik, za zvonění a pečení hostií, o posvícení to byly koláče, o svátcích koledy, ryby a vejce). Z kostelní pokladny dostávali zvláštní plat za hraní v kostele o službách Božích, na struny, na světlo při čtení pašijí a podobně. Jistý měli školní plat, který se nazýval „sobotáles“, a byl při sobotě odváděný.

Stav školství se od poloviny 18. století začal zlepšovat, protože po francouzské okupaci v letech 1741 a 1742 je snaha, aby v každé vsi nebo alespoň ve dvou či třech vesnicích, které ležely blízko u sebe, byl vrchností ustanoven učitel, který by děti vyučoval náboženství a farář, který potom děti měsíčně zkoušel. Vrchnost měla povinnost opatřit učiteli byt a kousek pole, který obec na své náklady obdělávala.

Roku 1745, když hrabě Sweerts - Spork koupil Lnářské panství, byly školy pouze v Bělčicích, Kasejovicích a Záboří. Aby se vesnická mládež mohla snadněji vzdělávat, ustanovil hrabě na svém panství v jednotlivých vesnicích školmistru nebo kumpány. Tak se stalo ve Lnářích, Bezděkově, Hvozděanech, Kladrubcích, Kocelovicích, Metlích, Polích, Radošovicích a Záhořicích. Všechny tyto školy byly vydržovány z důchodu Lnářského panství. Z nich se ale udržely pouze školy ve Lnářích, Kocelovicích a Hvozděanech.

Děti chodily do školy od 6-ti do 12-ti let a to především v zimě, protože v letních měsících musely pracovat. Povinná školní docházka tehdy nebyla a rodiče posílali děti do školy podle toho, jak se jim chtělo. Vrchnost se starala o zlepšení školní docházky a neustále rodiče napomínala, aby děti posílali do vyučování, kde se vzdělávaly v dobrých mravech, pobožnosti i poznání literárního umění. Na vesnicích byla školní docházka ještě horší než ve městech.

V této době byli učitelé ve školách buď synové starých učitelů, nebo každý, kdo uměl trochu číst, psát a počítat. Přednost v obsazení učitelského místa měl ten, kdo uměl hrát na hudební nástroj a zpívat. Zvláštním druhem učitelů byli vysloužilí vojáci, kteří se zpravidla naučili číst, psát a počítat v plukovních školách zřízených za císařovny Marie Terezie. Pokud byli tito vojáci poddůstojníky, naučili se i některým znalostem z dějepisu, měřičství a mechaniky. Dále ve školách učili kněží o křesťanství a tam, kde škola nebyla, učili i ostatní znalosti - číst, psát a počítat. Učitele na školu dosazovala vrchnost po dohodě s vikářem. Vyučování bylo zaměřeno zejména na náboženství a učitel skládal přísahu do rukou faráře. Vrchní dozor nad školami měl jezuitský řád od roku 1622 až do svého zrušení v roce 1773. Místním dozorcem školy byl farář.

Ve škole se dvakrát ročně konaly zkoušky a po nich vždy následovaly prázdniny. Pilní žáci jsou odměňováni knihou nebo pamětním penízem.

Na venkovských školách měl učitel stálý plat ze zádušní pokladny a od osadníků posnopné. V roce 1749 byly platy učitelů sníženy, a to až do roku 1773. Učitelé v této době začali vyučovat děti soukromě.

Instrukce městu Blatné l. 1604

Ode mne Václava hrab. z Rozdražova, na Blatné, Pumsdorfu a Kovářově.

Artikule a jisté vyměření, kterak by se purkmistr a konšelé i všechna obec města mého Blatné v pravém náboženství katolickém, právu, spravedlnosti i také řádu obecném řídit i spravovati mohli.

Art.21.

O nařízení školy a dítek vedení.

I poněvadž na dobrém vedení dítek a mládeží mnoho záleží, tomu konečně chci, abyste školu při městě tomto zase v prvnější způsob vyzdvihli a uvedli a dobrými správci opatřili, kteříž by při chrámu Božím posluhovati a dítky vaše k dobrému vésti a vyučovati mohli. Též tomu konečně chci, aby žádný z vás měšťanův a obyvatelův dítky své do žádných škol kacířských na učení mimo školu zde aneb jiné katolické školy nedával. Jestli by se pak kdo nezachoval a přes tuto vůli mou jinam na učení syny své dával a ani takovou příčinou buďto rodičův, přátel neb poručníkův v bludné učení uvedeni byli, tehdy takoví každý rodičové, přátelé neb poručníci mně pokuty třetí díl statku svého propadnou a ten pak rodič každý města našeho tak převrácený a víry cizí, když by nechtěl od bludu a kacířstva svého ustoupiti a k pravé víře a jednotě katolické se zase přiznati, o všecknu spravedlnost svou, kterouž by jakou a po komkoli při městě tomto a neb na gruntech svých měl, o ni přijde.

Instrukce městu Blatné vlastně nařizovala zřízení školy, kde se děti vyučovaly v „pravé víře“, a stanovila i sankce za neuposlechnutí a porušení tohoto nařízení.

Instrukce blatenská z roku 1710

Punkta, které při konané renovaci primasa, purkmistra a rady města Blatný dne 24. Januarii 1710 k poslušné a bedlivé observanti zanechané jsou, podle kterýž primas, purkmistr a rada tak poslušně se zachovati a pokračovati mají a věděti budou.

7. Pokužby některé z takových k učení schopných dítek od rodičů svých celej tejdén pořád zběhlý do školy poslány nebyly, ty a takový rodičové, ano lépe říci dítek svých zhoubcové, 10 kop míš. pokuty, z těch dva díly do důchodu panského, třetí pak do důchodu obecního odvésti mají, načež primas jakožto ad fiscum bedlivý pozor dáti má.

V této instrukci z roku 1710 jsou stanoveny pokuty rodičům za neposílání dětí do školy.

Instrukce panství Lnářského pod datumem 30.měsíce července A.1746

Z milosti Boží urozeného p.p. Františka Karla Rudolfa, sv. římské říše hraběte ze Sweerts a Sporku, svob. p. z Rejstu, dědičného pána na Lysi, Schlysselburku, Konejedic, Perštejnu a Kokořinu:

Posledně - jak se jeden sám k sobě chovati má.

art.3

za třetí:

Přítaké nepovědomých a pobožnosti vlašných křesťanů láska k Bohu a bližnímu svému, vlačena a kořeněna není, pročez v takovou způsobu následovat nemůže, by u jiných dokonale k bohubilém dítěte vedení a cvičení předsevzaté býti mohlo obzvláště když obyvatelové a jejich děti do školy nepořádně, jen toliko jistým časem a když se jim a dětem líbí, obesílají, tu pak pěknou příležitost, kdežto chudým škola nic nekoštuje, přece ta se zanedbává, tak jak brzo jedny neb druhé děti drobet číst neb škrabat začne takové hned buďto k dobytku pasení neb k jinčí práci potahují, takže jak číst tak psát zapomenou a ignorant.

Zem zůstati musí a co ještě víceji jsou tak oslepeni rodičové, že když školní mistr neb kantor ve škole metlou šlehne neb pardouskem pro rozpustilost potrestá a dítě sobě rodičům stěžuje a žaluje, tu se jim hned žluč rozleje a oheň po střeše skáče a ubohý školmistr místo zasloužilého poděkování, dostává mnoho zlého vinšování, katů, rasů a jinších jmen dost na to krk; to jsou pěkní mravní rodičové a pfuj hanba, mohou se za to jak náleží do krku štětiti, dobrých se to netýká aby pak místo takových zlých vejstupků, navyklostí vše dobré a Bohabojné ctnosti u vás vkořeněné a uvedené býti mohly, pročez z moci a kvaltu vrchnostenského, tuto se vám všem na nejvyš a na budoucí časy přísně poroučí a nařizuje, aby totiž rodičové, řádně nevyjímajíc, necht' on má malé nebo velké děti, i také ty, kteří žádné nemajíc, nejenom dne nedělního a svátečního při konaných službách Božích a kázání, obzvláště ale na křesťanském cvičení s jejich malýma a velkýma dětma pilněji a poslušněji než až posávat vídáno bylo, se najíti dali, své děti pořádně, ustavičně aspoň nejmíněji do 12 neb 13 let i víc, jak v létě, tak i v zimě do školy posílali, tak aby ony skrze jich pilnost dobře čísti a psáti, i také počítati se naučiti mohly, neb sice takové zrostlé mladé syny, necht' oni měšťanů neb sedláků, chalupníků neb podruhů, by patřily, které tyto troje věci totiž psát, náležitě číst a počítat uměti budou, budoucně oni na řemeslo ani k ženění, tím méně k budoucímu užívání gruntu neb jiného ouřadu připouštění býti nemají.

Dáleji a poněvadž školní mistr neb kantor vaše děti ke všemu dobrému vede, tak máte jemu vždycky proukázati a jej v počestnosti držeti, napotom vaše děti taky k tomu nabízeti a všem se pak ctnostně chovati, abyste vy a vaše děti od času v Bohumilých křesťanských činech vzrost brali, ostatně k tomu se vynacházeli, abyste s vašima dětma k vrchnostem a obecním službám uznání býti zasloužili, aby v jinčím pádu mil. vrchnost přinucena nebyla, budoucně vás z nemilosti z ouřadu městského vyvrhnouti a tudy k vaší i dětma potupě pod jiný cizí regenty neb ředitele, poněvadž všeobecně dobro obestaráno býti musí, podrobiti a dosaditi.

Budete-li pak ale vy k tomu pořádku a pravidlu tak, jak povinnost ve všem věrně poslušni a povolni, tak ujištění býti můžete, že předně zde časně Božského požehnání též milosti vrchnostenské hojně nabydete a nápotomně od Boha svrchovaného odplatu v nebi věčnou obdržíte.

Touto instrukcí pán Lnářského panství, pod které spadaly i Bělčice, vlastně nařizoval docházku do školy a bral pod svojí ochranu jak kantory, tak všechny, kteří tuto instrukci dodržovali.

Komplexní reforma školství

Všeobecný školní řád platil v Čechách od 6.12.1774, což byl počátek povinné školní docházky u nás. Měl 79 paragrafů a požadoval povinné základní školní vzdělání pro děti od pěti do dvanácti let za hmotné péče a pod dozorem státu. Byly zřízeny tři nové typy škol:

1) Triviální školy - poskytují elementární vzdělání a jsou zřizovány v městečcích, u vesnických far a filiálních kostelů, tam kde bylo 80 až 100 dětí. Základem je psaní, čtení, čtyři početní úkony a trojčlenka. Hlavním předmětem je náboženství. Pečuje o ně obec a vrchnost.

2) Hlavní školy - nejprve trojtřídní a později čtyřtřídní. Jsou zřizovány v krajských městech. Obsazeny jsou ředitelem, katechetou a třemi až čtyřmi učiteli. Základem je trivium, latina, zeměpis, dějepis, přírodověda, sloh, kreslení, geometrie a základní industriální vzdělání. Pečuje o ně zemský školní fond.

3) Normální školy - jsou zřizovány v hlavních městech. Základem je čtyřletý cyklus s rozšířenou osnovou hlavní školy a s preparandou, což byl kurz pro učitele nižších typů škol.

4) Gymnázium - sloužilo jako přechod k univerzitnímu studiu a mohlo se na něj nastoupit po absolvování nejméně třech ročníků hlavní nebo normální školy.

Obsahem studia jsou - 3.třídy gramatické
2.třídy humanitní + 2 roky filosofická příprava

Ke zřizování školních zahrad

C.k. zemská škol. rada naléhala již vícekráte na zřizování škol. zahrad, zejména vynesemím ze dne 26.března 1875 č.6090 (Věstn. vlad. u věc škol. ročn. 1875 část IV. č.13. str. 46) a ze dne 21.června 1876 č.7525. (Věst. vlad. u věc. škol. ročn. 1876 část VIII. č.31. str. 103) hledající v tom jeden z nejdůležitějších a nejprospěšnějších pedagogických prostředků k vzdělávání lidu, mimo to pak též opatření veřejné správy, kteréž vedle rozmnožování ovocných sadů a vedle sázení stromů i keřů podél cest, silnic, polních pěšin a podél břehů při řekách, potocích a rybnících nejlépe by se hodilo k tomu, by se opět napravovaly poměry klimatické, jež stálým ztenčováním lesů se kazí, čímž patrně i hospodářství trpí, zároveň pak aby obyvatelstvu na venkově nového zřídla k výdělku se dostalo. Želeti toho jest, že vybízení to jen málo kde s příznivým výsledkem se dostalo. Valnému počtu škol nedostává se dosud tohoto prostředku vychovávajícího a vyučovacího, jehož nelze sobě dosti vážiti. Přiměřeným užíváním školních zahrad nabývala by školní mládež důkladných vědomostí o mnohých důležitých předmětech přírodních a též o způsobu, kterak jich užívati sluší, zároveň pak vzbuzoval by se v ní smysl pro ušlechtilější zábavy, čímž by se cit dítek šlechtil.

První záznam o kantorovi v Bělčicích

Pokud slovo kantor vztáhneme k pojmu škola a ne pouze ke zpěvu, pak se první záznam o kantorovi objevuje v Zádušní knize bělčické:

1672 - od zpívání pašije kantorovi 1 zl. 40 kr.

1685 - Adamu Modrovi, kantorovi od zpívání pašije v květnou neděli 35 kr.

1724 - kantorovi na struny 15 kr.

Poplatky kantorovi

Protože si v dřívější době každá obec vydržovala kantora sama, tak většina gruntů v obci měla svoje povinnosti ke kantorovi. Tyto byly zaznamenané v gruntovní knize. Uvádím některé zápisy:

Povinnost platit školnímu učiteli (kantorovi) koledy ročně 3 kr. měly tyto grundy:

- č.5 - František Červenka
- č.31 - František Pobuda
- č.42 - Václav a Alžběta Srbecká
- č.43 - Josef Karda
- č.45 - Antonín Pešek
- č.50 - Václav Kapr
- č.54 - Václav Javůrek
- č.55 - Vojtěch Tesař
- č.59 - Vincenc Čubr
- č.60 - Tomáš Hájek
- č.68 - Vavřinec Pučálka a navíc dle starobylého obyčeje
- č.81 - Matěj Klíma

Povinnost platit kantorovi nového léta 3 kr. měly tyto grundy:

- č.6 - Pavel Červenka
- č.7 - Vojtěch Pobuda
- č.8 - Vojtěch Stehlík a navíc posnopné dle starobylého obyčeje
- č.10 - Josef Čadek
- č.14 - Josef Hejtmánek
- č.18 - Josef Červenka
- č.30 - Josef Beneš
- č.32 - Josef Tesař
- č.41 - Josef Karlík a navíc 2 vejce
- č.44 - Václav Tichý a navíc každého obilí 1,5 snopu
- č.56 - František Janotka
- č.60 - Jan Krejzar
- č.67 - Františka Adamcová

Povinnost odevzdávat 2 vejce (v ceně 10 kr.) ke škole:

- č.25 - Václav Šimůnek
- č.26 - Jakub Sloup
- č.48 - Matěj Pekař
- č.58 - Vojtěch Baumgartner

Povinnost dle starobylého obyčeje:

- č.27 - Josef Havlát
- č.28 - Jan Jíně
- č.46 - Josef Šafránek
- č.52 - Matěj Mrzílek
- č.65 - Jakub Nedbal

Školství v městě Bělčice do roku 1918

Školní kronika je souvisle vedena po jednotlivých školních rocích až od roku 1890/1891. Předcházející historické období je psáno podle vzpomínek a záznamů bělčických učitelů, které později do školní kroniky sepsal řídicí učitel František Hodinář.

První konkrétní zmínku o bělčické škole máme z počátku 18. století, kdy byla školou farní. Tato stála v místě nynějšího domu číslo 16 a chodily do ní děti z Bělčic, Hornosína, Koupí, Oujezdce, Podruhlí, Slavětina, Záhrobí, Závšína a ze samot Vratejčín, Vejfků, Ovčín a mlýnu Netušilova. V této době byla zdejší škola jednotřídní. 18. července 1818 vyhořela část Bělčic a shořela i stará škola a jak kroniky uvádějí: „*Pět let se nic nedělo*“. Po celou tuto dobu (1818 až 1823) bydlel učitel v hospodě číslo 66, kde i vyučoval. Nová škola se začala stavět až v roce 1822, kdy byl 23.5. položen její základní kámen. Dokončena a vysvěcena je 29. června 1823 P. Josefem Vacovským, vikářem a farářem březnickým. Svěcení se zúčastnil i patron školy a majitel Lnářského panství p. Klement Václav hrabě Linker z Lutzenwicu. Slavnost otevření školy je spojena s průvodem, hudbou a střelbou z hmoždírů. Při této příležitosti byl navštíven i chrám Páně, kde promluvil k dětem farář bělčický P. Jos. Protiva. Učitelem v nové, nyní již dvojtřídní škole, je František Ackermann a pomocníkem František Skuhravý.

V roce 1862 (přesněji 25. října) bylo usneseno, aby se zřídila třetí třída v domě Františka Lehečky i s bytem pro podučitele. Nájemné činilo 80 zl. O rok později byla tedy škola trojtřídní a třetím učitelem byl Jan Koukol (?Koustl?). Následujícího roku je rozhodnuto o přístavbě školy v místě, kde byla hrobárna. Tuto přístavbu provedl František Hájek, obchodník s obilím a stála 2.260 zl.

V roce 1876 se zdejší škola stala čtyřtřídní. Nejprve byla čtvrtá třída zřízena v soukromém bytě a teprve později se přistoupilo ke stavbě nové třídy. O dva roky později byla otevřena pátá pobočná třída, kterou c.k. zemská školní rada nerada povolovala, protože tím musela zvýšit i funkční přídavky řídicích učitelů. Roku 1882, protože je ve škole málo místa, se pátá třída vyučovala v domě J. Hejtmánka (Kuděje). Po dvou letech bylo povoleno, aby místní škola, doposud čtyřtřídní s jednou paralelkou, byla od 1. ledna 1885 rozšířena o pátou třídu a paralelka při čtvrté třídě byla přeložena do páté třídy. V poslední, to je v páté třídě, se děti dělily podle pohlaví.

1.9.1887 rozhodla okresní školní rada o přístavbě školy na farské zahradě napříč nynější budovy, ale místní školní rada trvala na stavbě nových místností na konci Bělčic na farském poli. V roce 1893 okresní školní rada nařizuje vykoupit od fary pozemek na přístavbu školy.

O rok později bylo obci Koupě povoleno zřízení dvojtřídní školy, čímž se bělčické škole ulehčilo.

Od 1. července 1896 byla prováděna přestavba školy stavitelem Šimůnkem z jednopatrové budovy na dvoupatrovou o šesti třídách. Přestavba stála 11.800 zl. Přízemí bylo dokončeno 1.12.1896, první patro 19.12.1896 a druhé 1.5.1897. Pro zlepšení hygieny je ve škole zřízeno ventilační zařízení ve třídách a okolo osy otáčející se hořejší křídla oken. Na škole byl zhotoven i hromosvod. Upravená škola je vysvěcena 19.9.1897 farářem P. M. Ticháčkem.

V roce 1902 bylo rozhodnuto o další přestavbě školy. Učebna v přízemí byla vlhká, proto okresní školní rada nařídila, aby se sborovna s vedlejším pokojem upravila jako třída a v přízemí se zřídila nová sborovna s kabinetem. Zároveň s touto přestavbou se z chléva zřídil byt pro školníka. Následující rok zakoupila obec od fary 48 m² pozemku za dřevníkem, kde se mělo zřídit cvičiště pro žáky a tento pozemek se v příštím roce ohradil kamennými kunami a krajinami. O prázdninách, v rámci dalších stavebních úprav, byla přepažena sborovna na dvě místnosti.

Po nástupu Karla Klímy do funkce předsedy místní školní rady v roce 1908 bylo zjištěno, že škola je ve velkém nepořádku. O prázdninách se potom uskutečnily další opravy v budově školy, jako bylo vybělení učeben, položení dlaždic na chodcích a instalace nových okapných žlabů. V roce 1913 jsou vyběleny místnosti ve škole, pořízena nová kamna do druhé třídy a opatřeny nové záclony.

Prvním kantorem bělčickým, uváděným v kronikách, je Heintl Nelchiov. Ten působil v Bělčicích v letech 1708 až 1714. Jako druhý kantor, jehož jméno je známo, byl Říský Joanes (Jan) v roce 1724. Prvním známým učitelem v bělčické škole je Jan Wagner, který zde působil v letech 1789 až 1803. Po Janu Wagnerovi učil děti ve škole František Ackermann. Pan učitel Ackerman mimo sobotáles a kostelní štolu požíval výnos ze 14 korců pozemků a své pomocníky si ustanovoval sám. Když v roce 1845 umírá, nastupuje na jeho místo Jan (?Josef?) Linhart z Hvožd'an, který v Bělčicích působil do roku 1863. Jeho nástupcem se stává Jan Tintěra. Obsazení školy bylo v roce 1863 následující: Jan Tintěra, Jan Rubeš a Jan Koukol.

V roce 1871 nastoupil po Janu Rubešovi v Bělčicích jako učitel Josef Vaněrka. O pět let později přichází na bělčickou školu František Hodinář, který jako první začal psát školní kroniku. V roce 1879 začala v Bělčicích pracovat i první učitelka - paní Landmanová, která vyučovala ženským ručním pracím. Za tři roky po ní nastoupil na školu Václav Benda, který zde potom působil 41 let. V roce 1885 zemřel řídicí učitel František Hodinář a školu prozatímně spravuje Jan Nachtman až do ustanovení nového řídicího učitele, kterým se stává Josef Vaněrka. Obsazení školy učiteli ze školního roku 1890/1891:

Josef Vaněrka	řídicí učitel
Augustýn Puchmajer	učitel

Václav Benda	učitel
František Vokhůrka	učitel
Augustýn Pfeifer	podučitel
Adolf Štipl	podučitel
farář P. Martin Ticháček	katecheta
kaplan P. František Mařík	katecheta
Marie Bendová	industriální učitelka

16.9.1898 nastoupil na bělčickou školu jako zatímní učitel Jindřich Kučera, budoucí známý botanik a mykolog, s platem 500 zl. ročně.

Ze školního roku 1907/1908 je v kronice zaznamenáno jmenovité obsazení tříd učiteli:

1.třída	František Dudák	řídící učitel
2.třída	Václav Benda	učitel
3.třída	Jindřich Kučera	učitel
4.třída	Adolf Štipl	učitel
5.třída hoši	Josef Chvach	učitel
5.třída dívky	Augustýn Pfeifer	učitel
	Marie Bendová	industriální učitelka
	farář P. Martin Ticháček	náboženství v 1.třídě
	kaplan P. Martin Hanzlík	náboženství v ostatních třídách

Ve školním roce 1912/1913 byli ve škole tyto učitelé:

řídící učitel:	František Dudák
učitelé:	Adolf Štipl, František Chalupecký, Augustýn Pfeifer, Václav Benda, Jindřich Kučera, Marie Bendová, farář František Kniha, kaplan Josef Jančar.

V roce 1914/1915 místo Františka Chalupeckého působí na škole Marie Trefná a náboženství vyučují farář František Mařík a kaplan Vojtěch Řehoř.

Z roku 1862 existuje první záznam o platech ve škole:	řídící učitel	216 zl. 84 kr.
	první podučitel	157 zl. 50 kr.
	druhý podučitel	136 zl. 50 kr.

V období postavení nové školy obdržel učitel od bělčické obce výměnou za zahrádku, která původně byla u staré školy, pole za Pazdernou a toto používal bez placení poplatků. František Ackermann s ním činil různé výměny, a to s Josefem Šimůnkem a velebným panem P. Josefem Protivou. Učiteli potom zůstalo pole za Jindrovou zahradou, které spojil se školním poličkem, jenž se nazývalo Šáteček. V roce 1879 přichází učitel o tyto pozemky, neboť podle čl.15 zákona ze dne 24.2.1873 přestává mít obec povinnost doplňovat příjmy učitelů. Z roku 1885 máme první záznam o počtu dětí ve škole, kterou navštěvuje 410 dětí z obcí Bělčice, Záhrobí, Závěšín, Ujezdec, Koupí, Slavětín a Podruhlí.

Ze školního roku 1905/1906 máme zaznamenané počty dětí v jednotlivých třídách:

1.třída	47
2.třída	60
3.třída	57
4.třída	90
5.třída hoši	39
<u>5.třída dívky</u>	<u>33</u>
Celkem	326

V roce 1914 je do školy přijato 14 dětí haličských uprchlíků, kteří ji navštěvují do března 1915, a 15.listopadu téhož roku jsou přijaty čtyři děti italských uprchlíků z Tyrol.

V obcích, kde byly zřízeny školy, pracovaly tak zvané místní školní rady, které se staraly o jejich zdárný chod. Prvním známým předsedou místní školní rady byl v roce 1885 pan Jan Havlát, purkmistr v Bělčicích. V roce 1890 byl jejím předsedou pan František Pučálka. Karel Klíma se jím stal v roce 1908 a v roce 1911 František Sedláček.

V roce 1905 je v kronikách první zmínka o pokračovací škole pro učené. Přes usnesení, že obec bude hradit otop, světlo a pomůcky, nebyla zatím v Bělčicích povolena.

V roce 1912 se objevuje na schůzi Sokola první informace o možnosti zřízení měšťanské školy v Bělčicích a 15.2.1913 o tom též jedná i místní školní rada. Venkovští členové místní školní rady (příškolené obce) s měšťanskou školou ale nesouhlasí, protože se obávají velkých finančních nákladů. Tím byla tato věc prozatím uzavřena.

Prvním školníkem v Bělčicích se stal v roce 1902 Josef Stulík. Před zřízením této funkce obstarával úklid školy řídící učitel za 10 zl. za jednu třídu a rok. Po pěti letech byl ustanoven nový školník Karel Slanina s ročním platem 120 K. V roce 1914 Karel Slanina zemřel a na jeho místo nastoupil František Lehečka.

Školní rok v této době začínal vždy 16.zářím a končil 31.července. Podle záznamů školních kronik bylo

pravidlem, že nejméně jedenkrát ročně navštívil školu okresní školní inspektor.

Ve školních kronikách se pravidelně uvádělo i náboženské vyznání. Například ve školním roce 1912/1913 bylo 298 dětí náboženství katolického a 2 děti náboženství izraelského. Jednou z důležitých zkoušek ve škole byla i zkouška z náboženství, která se konala pravidelně každý rok, a navíc třikrát ročně probíhala i zpověď žáků, a to v říjnu, dubnu a červenci.

I v této době fungovala lékařská prevence a bylo prováděno očkování desetiletých dětí.

O prázdninách v roce 1915 se poprvé objevuje snaha učitelů zaměstnávat děti i o prázdninách a to z důvodu, jak je v kronice uvedeno, „ochrany před mravní úhonou“. Protože však v této době probíhají polní práce, rodiče o tuto nabídku neprojeví zájem.

V období 24.1. až 18.3.1906, byla zřízena polévková kuchyně a chudým žákům bylo rozdáno 1.527 porcí polévky. To se stalo tradicí i v dalších letech, kdy jsou takto zajišťovány obědy a přesnídávky zejména pro přespolní děti. Řada porcí byla rozdávána chudým dětem zdarma. Toto je vlastně první zmínka o této vymoženosti na škole.

Válečná léta znamenají pro školu nejen uskromňování, ale i další povinnosti. V roce 1914 byl uspořádán „Vzpomínkový květinový den“, z něhož byl výnos 49 K 29 h. Při „Dětském dni“ 2.12.1914 uspořádali žáci školy sbírku v přiškolených obcích ve prospěch sirotků padlých vojáků. Obdobně byl 15.7.1917 uspořádán „Kapesníčkový den“, při kterém bylo vybráno 15,44 K. Ve škole se uskutečnilo i sedm válečných půjček, na které přispívali nejen učitelé, ale i děti. Žáci školy sbírali ostružinové listí na čaj pro vojáky. Děvčata při ženských ručních pracích zhotovovala vlněné části oděvů, například punčochy, nátepníčky, rukavice, kukly, ale i košile, onuce a připravovala i cupaninu. Tyto jejich výrobky byly potom odesílány na frontu vojákům.

Během 1.světové války vycházela i různá nařízení, která ovlivňovala činnost školy. Jedno z nich bylo z roku 1916, kdy okresní hejtmánství nařídilo psát a kreslit po obou stranách papíru.

Ve školní kronice jsou pečlivě uvedeni všichni bývalí žáci školy, kteří se války zúčastnili.

Protože byl v tomto období nedostatek paliva, je v zimě, na přelomu let 1917 a 1918, zavedeno od 3.prosince 1917 střídavé vyučování. Od 16.prosince 1917 do 17.ledna 1918 je přerušeno úplně a od 18.ledna do 28.ledna se opět vyučuje střídavě. Vyučování nebylo přerušováno jen z těchto důvodů, ale i proto, že se mezi dětmi vyskytla nakažlivá nemoc, například ve školním roce 1902/1903, kdy vypukly ve škole spalničky, a obdobně v říjnu 1906, kdy byla uzavřena 1.třída na 14 dnů.

Školou vždy prolínal duch doby, ve kterém pracovala. V každém období byla slavena výročí a významné dny státu. V historickém období Rakouska - Uherska se tyto oslavy týkaly panovníků. Každoročně se slavily jmeniny Jejich Veličenstev, a to 4.10. a 19.11. Nástup Františka Josefa I. na trůn byl slaven vědy 2.12. Dále je možno vzpomenout, že 10.5.1881, na počest zasnoubení korunního prince Rudolfa s princeznou Stefanií, zasadily děti ze školy dva stromy u kostelní věže. Veškeré tyto akce jsou spojeny s návštěvou chrámu Páně. Ve školní kronice jsou uváděny i jiné významné události. Například největší část zápisu z roku 1898/1899 je věnována zavraždění císařovny Alžběty.

Škola též dostávala různé dary, ať od přátel školy nebo od okresní či místní školní rady. Můžu uvést některé z nich. U příležitosti otevření železniční dráhy věnoval škole inženýr Janota z Prahy 10 zl. Za tento obnos byl potom uspořádán pro žáky školy výlet. V roce 1901 byl mistr kovářský Josef Krejčí v Turnově a zaslal odtud sbírku drahých kamenů pro potřeby školy. Okresní školní rada věnovala v roce 1912 knihy pro žákovskou a učitelskou knihovnu, místní školní rada a záložna pak darovaly škole 50 K na školní potřeby pro chudé žáky. Tradiční školní akcí byly slavnosti sázení stromků, při kterých bylo v roce 1908 vysázeno u nádraží 9 vlašských ořechů, 28 jabloňů, 5 ringlů a 6 hrušní. O rok později bylo na cestě k Újezdci vysázeno žáky školy 58 třešní a 50 ořešáků, následující rok 16 třešní a 14 ořešáků a v roce 1913 15 třešní a 15 ořešáků.

Ve škole se žilo i kulturním životem. Z roku 1885 existuje první záznam o divadelním představení, které sehrály děti ze školy. 26.12.1885 se předvedly ve vánoční hře „Mladí pastýři betlémské“. Aby se představení mohlo konat, bylo nutné požádat o jeho povolení okresního hejtmána. Představení bylo opakováno na Tři krále a peněžní výnos je věnován chudým a hodným dětem. O tři roky později byla tato hra opět nacvičena a zahrána pro veřejnost. Výnos byl 28,16 zl. a za tyto peníze byly nakoupeny: celé oděvy pro 7 dívek a 3 hochy, kalhoty pro 6 hochů, kalhoty s vestou pro 2 chlapce, kostelní zpěvníky.

Škola se snaží prezentovat svojí práci i na veřejnosti, což dokazuje záznam již ze školního roku 1885/1886, kdy je ve škole uspořádána výstava prací žáků. 12.7.1908 se na počest 60.výročí nástupu císaře Františka Josefa I. na trůn uskutečnila výstava učebních pomůcek a ručních prací žáků.

Stejně tak i poznávací výlety dětí nejsou nic nového, protože již 30.7.1886 se uskutečnil výlet do Slavětínských lesů, na který školní rada věnovala 10 zl.

Byla snaha i o spolupráci s rodičovskou veřejností. První takový záznam o besedě s rodiči žáků máme z 24.5.1908 a zúčastnilo se jí 53 rodičů.

O zapojení učitelů do života obce svědčí i jejich činnost v tak zvaných zájmových organizacích. V roce 1898 byla v Bělčicích založena Národní Jednota Pošumavská, kde jako jednatel působil Petr Chaloupka a pokladníkem byl Adolf Štípl, oba učitelé zdejší školy. Učitelé jsou aktivními členy Sokola, Hasičského sboru i Občanské besedy.

O tom, že letní čas není výmysl poslední doby, svědčí i zápis ze školní kroniky o jeho zavedení v roce 1916.

Školství v Bělčicích od roku 1918 do roku 1938

28.října 1918 vznikla Československá republika. Je samozřejmé, že se tato významná historická událost podepsala nejen na chodu celé společnosti, ale i školy.

3.11.1918, což bylo první neděle po převratu, uspořádal kroužek ochotníků slavnostní večer, kde vystoupil mimo jiných i Jindřich Kučera, učitel ze zdejší školy, s přednáškou „400 let pod žezlem Habsburků“.

Vyučování bylo ve školním roce 1918/1919 zahájeno až 4.listopadu v důsledku španělské chřipky a bylo také zkráceno, protože prázdniny začaly již 28.6.1919. Hned při zahájení školního roku byla žákům vysvětlena změna státního zřízení. 8.listopadu je potom uspořádána oslava vzniku československého státu.

V tomto školním roce působili na škole tyto učitelé:

František Dudák	- řídicí učitel
Augustýn Pfeifer	- učitel
Václav Benda	- učitel
Jindřich Kučera	- učitel
Marie Kreibichová	- učitelka
Adolf Štipl	- učitel
Marie Fikarová	- učitelka
Josef Meloun	- učitel
František Chalupecký	- učitel (po návratu z ruského zajetí)
rabín Adolf Neumann Šalamoun	
farář František Mařík	
kaplan Vojtěch Rehoř	

15.března 1919 byl jmenován definitivním řídicím učitelem Václav Benda.

I na začátku následujícího školního roku byli žáci poučeni o tom, co se od nich žádá v nové republikánské škole. Důraz je kladen na větší pilnost v docházce a opravdovou práci.

V roce 1919 žádají občané informace o možnosti zřízení měšťanské školy v Bělčicích, což znamenalo, že je tato otázka opět otevřena po šesti letech. 27.12.1920 oznamuje okresní školní rada zřízení měšťanské školy smíšené od 1.1.1921. Místní školní rada a obecní zastupitelstvo se usnáší, že pokud přiškolené obce nebudou chtít platit náklady spojené s jejím provozem, tak je ponese město Bělčice samo. 14.1.1921 byla slavnostně otevřena první třída měšťanské školy, v roce 1922 druhá a v roce 1923 třetí třída. Zatímním ředitelem se stává pan Jindřich Ptáček a zastupujícím učitelem František Chalupecký. Při slavnostním zahájení provozu měšťanské školy promluvil k žákům první třídy řídicí učitel Václav Benda, starosta obce p. Trefný a okresní hejtman p. Čubr. Do této první třídy je zapsáno 63 dětí (30 hochů a 33 dívek). Bylo též usneseno, aby se na měšťanské škole vyučoval jako nepovinný předmět německý jazyk, přírodopis a francouzština. Byl zájem i o nepovinné vyučování hře na housle, ale tento předmět není okresní školní radou povolen, protože se přihlásilo „pouze“ 17 dětí.

Ve školním roce 1922/1923 byla zrušena pátá třída obecné školy pro malý počet dětí. Jako ředitel školy byl ustaven Karel Šmejkal a 28.února 1923 odchází na svojí žádost do penze Václav Benda po 43 letech učení a 41 letech práce v Bělčicích.

Školní rok 1930/1931 začal 1.9.1930. Na obecnou školu chodilo v tomto roce 169 dětí a na měšťanku 65. Současný ředitel Karel Šmejkal onemocněl a dočasnou správou školy je pověřen K. Kasík. Učitelství sbor byl v tomto složení: Alžběta Beranová, Josef Meloun, Fr. Chalupecký, Bohumila Šalanská, Zdeňka Košťová, Ludmila Maršíková, Josef Pavelka, Fr. Karas, Anna Havlová, farář Martin Hanzlík, farář Adolf Arnošt.

Ve školním roce 1932/1933 odchází do penze ředitel měšťanské školy Karel Šmejkal. Tento rok chodí na měšťanku i děti z okolních, nepřiškolených obcí, a to z Koupě šest, Hornosína dvě, Hostišovic pět a Slavětína dvě. Žáci z těchto obcí platí městu ročně 75 Kč a je samozřejmé, že dětem nemajetných rodičů je toto školné odpuštěno.

V roce 1926 okresní školní rada nařizuje místní školní radě, aby jí předložila plán stavebního pozemku a náčrt stavby pro novou měšťanskou školu. Toto nařízení je rozesláno přiškoleným obcím, které se vyjadřují zamítavě, Bělčice vyhýbavě a místní školní rada se vykrcuje. O rok později se místní školní rada usnáší na přístavbě školy, ale podle zápisu ve školní kronice, citují: „*věc usnula a nestalo se ničeho*“. V následujícím roce je opět bezvýsledně obec žádána o místnosti pro měšťanskou školu.

28.září 1934 bylo jednomyslně usneseno nechat zhotovit náčrtky plánů přístavby školní budovy stavitelem Václavem Jeničkem. Smlouva o koupi pozemku od fary byla podepsána 5.11.1934 a 15.5.1935 byly stavební komisí okresního úřadu schváleny plány i staveniště pro výstavbu školy. V obcích Závěšín, Újezdec, Záhrobí a Podruhlí se konají schůze o přístavbě školy. 2.6. bylo místní školní radou definitivně rozhodnuto o přístavbě a mimo Újezdce s ní ostatní přiškolené obce souhlasily.

Ve školním roce 1927/1928 je i zajímavé využití ředitelny školy, která byla současně sborovnou, kuchyní, kabinetem a učebnou pro vyučování ženských ručních prací.

O dva roky později jsou provedeny další úpravy ve škole, kde byly zřízeny stupně k tabulím, pořízena jedna nová moderní tabule (tak zvaná Martínkova překlápěcí) a nové katedry. Ve školním roce 1930/1931 byla

pokusně, pro snížení prašnosti ve třídách, naolejována podlaha jedné třídy podlahovým olejem. Do čtyř tříd jsou pořízeny posuvné a překlápěcí tabule. Pro uskladnění pomůcek musela být pronajata místnost u Emila Orta. O prázdninách byly prováděny vnější úpravy školy, jako byla nová fasáda, okapní žlaby, okna a podobně, celkem za 10.001 Kč. O dva roky později se pokračuje v dalších opravách ve škole, při kterých byl zasypaný starý kanál od záchodů, který vedl pod obytnou světnicí, a postavil se kanál nový. Pro velký počet dětí v měšťanské škole se museli zakoupit nové lavice se sklápěcími sedadly, které stály 5.003 Kč, a dále bylo pořízeno harmonium. V roce 1933 byl za 1.700 Kč zakoupen radiopřijímač ve formě stavebnice. Ve školním roce 1934/1935 je ve školní budově pořízeno nové zábradlí, vyčištěny záchody, které jsou také natřeny fermeží, zhotoveny parapety a zakoupen druhý šicí stroj. Nově je vymalována ředitelna a školní kuchyně a do ředitelny je pořízena nová skříň jako archiv. V roce 1936 byl nově postavenou zdí oddělen školní pozemek od farního.

V kronikách je uveden i rozpočet školy na rok 1927:

<i>Palivo</i>	5.600 K
<i>Údržba budovy</i>	5.160 K
<i>Školník</i>	1.150 K
<i>Zahrada</i>	290 K
<i>Školní potřeby</i>	5.720 K
<i>Různé další výlohy</i>	2.000 K
<i>Celkem</i>	19.920 K

Jednotlivé přiškolené obce se na tomto rozpočtu podíleli takto:

<i>Bělčice</i>	11.993,85 K
<i>Újezdec</i>	2.277,10 K
<i>Závišín</i>	3.483,42 K
<i>Záhrobí</i>	1.360,00 K
<i>Podruhlí</i>	810,50 K
<i>Celkem</i>	19.924,87 K

O pět let později, v roce 1932, bylo na školství v Bělčicích celkem vydáno 14.277,65 Kč.

Z období Rakousko - Uherska visely ve všech třídách na stěně kříže, které tam dal pověsit řídící učitel Vaněrka. 19.září 1919 bylo na domácí poradě učitelů jednomyslně rozhodnuto vypustit čtveru denní modlitbu, pozdrav „Pochválen buď Ježíš Kristus“ a odstranit kříže ze stěn učeben. Proti tomuto usnesení nebylo námitek ani od nadřízených orgánů, pouze farář František Mařík byl proti. Na přání většiny rodičů však musely být kříže do tříd instalovány nazpět.

Ve školní kronice se objevuje i zápis o zákonu ze 17.12.1921, který stanovil platy státních zaměstnanců a tedy i učitelů, kteří jím byli poškozeni. Jsou zavedeny i nové vyučovací předměty: občanská výchova a nauka, ruční práce pro žáky, tělesná výchova, nauka o domácím hospodářství, jazyky, těsnopis, psaní strojem a hudba. Poslední čtyři jako nepovinné. Výuka náboženství je ponechána v kompetenci církevních úřadů. Zákon stanovuje i počty dětí ve třídách a počítá s jejich postupným snižováním. Určuje složení učitelského sboru tak, aby na školách bylo vyvážené zastoupení učitelů a učitelek.

V 1.třídě byla v roce 1930/1931 pokusně zavedena tak zvaná „globální“ metoda čtení. Později je od ní ustoupeno pro velkou náročnost. O dva školní roky později se vyučuje na obecné škole podle definitivních učebních osnov, obdobně v I. a II.třídě měšťanské školy. Ve 4. a 5.třídě obecné školy je jako nepovinný předmět zaveden německý jazyk.

Předsedou místní školní rady se stal v roce 1919 Josef Šilhavý, o čtyři roky později Karel Klíma a v roce 1929 je jím zvolen Emil Ort.

V roce 1924 byl ustanoven novým školníkem Václav Pekař.

Předsedou rodičovského sdružení byl v letech 1930/1931 pan Václav Jeníček. Jde vlastně první o zmínku o tomto sdružení, které pracuje i v pozdějších letech, i když pod jinými, podobnými názvy.

1.10.1923 se podařilo v Bělčicích otevřít živnostenskou pokračovací školu. První rok ji navštěvuje 30 učňů a 17 učednic. Jako učitelé zde pracují: Karel Šmejkal, Karel Kasík, František Karas . V oddělení pro dámské krejčovské vyučují: František Kuděj, Rudolf Kaba. Do obvodu živnostenské školy pokračovací spadaly obce Bělčice, Hornosín, Hostišovice, Koupě, Drahenický Malkov, Újezdec, Závišín a Záhrobí.

V roce 1923 se v hostinci „U Melounů“ sešel přípravný výbor lidové školy hospodářské. Podáním žádosti o povolení této školy na Ministerstvo zemědělství byl pověřen Karel Šmejkal. Škola je prozatímně povolena a vyučování začalo 6.11.1924 v místnostech měšťanské školy. Prvním správcem je Karel Kasík, který zároveň vyučoval počty, pěstování rostlin a tělovýchovu. Jako další učitelé zde působí:

Karel Šmejkal	- čeština
František Papež	- pěstování rostlin a družstevní nauka
František Mikeš	- tělovýchova
Anna Havlová	- nauka o domácím hospodářství.

První rok bylo v první třídě 69 žáků a v druhé 41 žák. Školní rok trval deset měsíců, z toho bylo pět měsíců praxe a pět měsíců teorie. Teorie byla od prvního čtvrtka v listopadu a praxe od 1.9. do 31.10. a potom od 1.4. do 30.6. následujícího roku. Lidová škola hospodářská aktivně působila v obci i tím, že pořádá přednášky a promítá filmy pro žáky i obyvatele obce. Ve školním roce 1926/1927 byl při této škole uspořádán štěpařský kurz, který vedl Al. Blažek, okresní pomolog z Blovic, v sokolovně byla uspořádána zábavná a vzdělávací besídka, uskutečnil se i jednodenní kurz o škůdcích ovocného stromoví a prostředcích jejich hubení, jsou promítány „světelné“ obrazy a je provedena praktická ukázka na zahradě. Tato škola zprostředkovala i vysazení 264 stromků. Ministerstvo zemědělství při lidové škole hospodářské povoluje kroužek, který organizuje poradnickou a výchovnou činnost.

Ve školním roce 1933/1934 navštěvuje lidovou školu hospodářskou 38 žáků a živnostenskou školu pokračovací 27 žáků. Obě školy jsou plně soběstačné, ale přesto na jejich provoz nemalou částku přispívá okresní zastupitelstvo. Například ve školním roce 1936/1937 měla lidová škola hospodářská příjem 8.097,80 Kč a výdaje 6.912,00 Kč, živnostenská škola pokračovací měla příjem 6.492,25 Kč a výdaje 5.969,25 Kč.

Vraťme se ale k obecné a měšťanské škole. Duch doby je znát i na jejich činnosti. 28.března 1919 se na škole poprvé koná slavnost J. A. Komenského. 28.října probíhají oslavy prvního výročí republiky. Den předtím učitelé ve třídách vysvětlují žákům význam vzniku republiky, večer se konal slavnostní průvod a je provedena sbírka na sirotky po legionářích. 5.2.1920 se slavilo 100 let narození Boženy Němcové a 7.3. byla oslava sedmdesátých narozenin T. G. Masaryka. Na většině těchto akcí měl proslov pan učitel Jindřich Kučera. Slavnosti jsou provázány zpěvem, básněmi a ukončeny národními hymnami. Den po oslavách narozenin T. G. Masaryka bývala lidová slavnost na náměstí. 1.května, který byl slaven jako národní svátek, je žákům vysvětlován význam Československé republiky. Na konci školního roku je vzpomenu Mistra Jana Husa a Jana Žižky z Trocnova a zároveň jsou žáci upozorněni na slet Sokolů v Praze. Ve školním roce 1920/1921 se opět koná slavnost 28.října a po vyučování je dětské představení. 15.listopadu je vzpomenu 250.výročí úmrtí J. A. Komenského, kde pan učitel Meloun přiblížil žákům život a význam této osobnosti. Ke konci roku 1925 měli i žáci školy své veřejné vystoupení, kterým je dětské divadlo „Královna sněhu“. Ve školním roce 1926/1927 je ve škole uspořádána výstava školních prací, kterou navštívilo asi 1.100 občanů. Tento rok byla oslava 28.října uspořádána ve větším rozsahu a jsou na ní předneseny básně z války, o legiích, součástí je i přednáška pana učitele J. Melouna, koncert členů učitelského sboru a předvedení národních tanců. V následujícím školním roce poprvé uslyšeli žáci školy prostřednictvím radiopřijímače slavnostní jednání Národní rady ze dne 28.října. Během tohoto roku bylo provedeno i několik veřejných vystoupení - divadlo, akademie a loutkové představení. Největší úspěch mezi veřejností měla divadelní hra „Krkonoš a kmotr Kalous“. Ve školním roce 1930/1931 sehrály děti divadelní představení pod názvem „Zlatovláska“. 9.10.1934 byl spáchán atentát na jugoslávského krále Alexandra I. a v den jeho pohřbu byla v sokolovně uspořádána smuteční slavnost. V tomto školním roce proběhla i výstava písemných, výtvarných a ženských ručních prací na škole. Vznik republiky v roce 1936 byl oslaven proslovem a básněmi ve třídách, položením věnců u Památníku padlých a v sokolovně přednáškou s názvem „Z dob slávy a utrpení našeho národa“. 28.5.1937 byla oslava 53.narozenin prezidenta Eduarda Beneše s přednáškami, básněmi, hudební produkcí a četbou prózy, která se týkala prezidentova života. Stejně jako v předchozích letech, byl i tento rok slaven ve škole Svátek matek. V těchto letech působí na škole žákovská kapela.

V roce 1933 byla uspořádána besídka, jejíž výnos 541 Kč byl věnován na školní potřeby dětí. Vždy na Dušičky probíhala „dušičková“ sbírka u vrat hřbitova a její výnos byl též věnován škole. V květnu 1934 byl na letním cvičišti u sokolovny uspořádán „Dětský den“ s hudebním pořadem. Z výnosu jsou zakoupeny pelargonie do všech oken školy. Děti ve školním roce 1936/1937 vysázely 150 bříz a 150 jasanů na Farském pahorku, Višňovce a Lipižích. Následující školní rok provedl učitelský sbor nadílkovou akci, na kterou věnovali dary a školní potřeby Lud. Kníže, Okresní péče o mládež v Březnici a Blatné, p. Baťa, Rodičovské sdružení a Spolek rodáků a přátel Blatné v Praze.

Vzpomeňme i na jednu významnou událost ze života školy, dne 28.5.1938 byli na pozvání primátora hlavního města Prahy Zenkla vysláni na návštěvu Prahy žáci Růžena Vlková a J. Kuděj.

Na konci školního roku 1934/1935 se uskutečnily výlety žáků do Plzně, Krumlova, Zlatou Korunu, Českých Budějovic a na Hlubokou.

Škola pokračovala i v besedách s rodiči. Vybírám některé z nich. V roce 1930 proběhla beseda na téma „Styk a podpora školy rodinou“. V roce 1934 se uskutečnila další schůzka za účasti 150 rodičů s přednáškami „Jak má rodina podporovat školu“ a „O záskrtu a očkování proti němu“. Ve školním roce 1936/1937 má paní učitelka R.Matějková - Švejdomá přednášku na téma „Nadání a prospěch dítěte“. Další ukázkou spolupráce s veřejností je i to, že 9.3.1938 byl ředitelstvem školy povolen vstup rodičům do vyučovacích hodin. Bohužel se tato možnost nesetkala s velkým ohlasem.

Stravovací polévková akce je už na škole tradicí, a proto namátkově uvádím některé údaje. V roce 1930 byly v hostinci „U Melounů“ vyvařovány polévky pro žáky pod patronací Rodičovského sdružení. Cena za jednu polévku je 50 haléřů, ale tyto jsou z větší části rozdávány zdarma. Financování nese na svých bedrech místní školní rada, kampaňka a část prostředků je věnována i z výnosu školních akcí. V roce 1934 je zdarma rozděleno

1.189 porcí polévky. V následujícím roce je uvařeno 6.716 porcí, z toho je rozdáno 3.490 zdarma. Ve školním roce 1936/1937 byla v okolních obcích uskutečněna sbírka ve prospěch stravování, při které je vybráno 1.494,55 Kč v potravinách a na peněžích. V témže roce bylo vydáno 8.900 porcí polévky, z toho 3.574 zdarma. Dozor nad polévkovou akcí vykonávají učitelé Karel Kasík a Zdeňka Košťová. V následujícím roce je vydáno již 12.376 porcí polévky, z toho přibližně polovina zdarma.

V roce 1925 založili učitelé a místní hudební nadšenci hudební kroužek při Občanské besedě, v kterém působí Kasík, Pavelka, Chalupecký, Karas, Vorlíčková, Kasíková, Kučera, Šmejkal, Ječmenová. Toto hudební těleso veřejně vystupuje koncem každého měsíce.

10.výročí vzniku Československa bylo oslaveno odhalením pomníku na náměstí pod radnicí. Finanční základ na jeho stavbu dal bývalý zdejší učitel Adolf Štipl, jemuž ve válce padl jediný syn. Věnoval na něj celé věno své první manželky. Je samozřejmé, že na tento pomník přispívají i další občané jako například Karel Klíma, Josef Váně, ale i třeba škola výtěžkem z akademie.

Ve školní kronice je také záznam o nálezu pohřebiště se žárovými hroby a popelnicemi, které na svém pozemku našel v roce 1934 listonoš Havlena.

30.10.1934 zemřel pan Jindřich Kučera, který jako učitel pracoval 40 let a od roku 1898 působil na bělčické škole. Jindřich Kučera se snažil své znalosti předávat nejen ve škole dětem, ale i ostatní veřejnosti. Pro zájemce uspořádal například houbařský kurz a přednáší na různých vzdělávacích a kulturních akcích. Téměř při každé významné události v obci má přednášku, kterou rozšiřuje rozhled občanů.

Ve školní kronice z roku 1919/1920 se objevuje i záznam o cenách na trhu („je velká drahota“, jak uvádí kronika). Pro zajímavost vybírám:

<i>1 vajíčko</i>	<i>1,10 K - 1,40 K</i>	<i>nejsou</i>
<i>1 kg sádla</i>	<i>25 K</i>	
<i>hovězí maso</i>	<i>není</i>	
<i>husa</i>	<i>50 - 70 K</i>	
<i>ovoce</i>	<i>nedostatek</i>	
<i>oblek</i>	<i>1.000 K</i>	
<i>Ve třídách je zima, protože není čím topit.</i>		
<i>Školní potřeby jsou též velmi drahé:</i>		
<i>1 arch papíru</i>	<i>10 h</i>	
<i>1 pero</i>	<i>10 - 20 h</i>	
<i>tužka</i>	<i>20 h</i>	
<i>sešit</i>	<i>50 h.</i>	

Objevují se i zápisy o dění v celé společnosti a obci. Tak například zde máme uvedeny výsledky voleb v Bělčicích z roku 1925:

	<i>Sněmovna</i>	<i>Senát</i>
<i>Čsl. strana agrární</i>	<i>2</i>	<i>5</i>
<i>Čsl. strana soc. demokratická</i>	<i>54</i>	<i>45</i>
<i>Čsl. strana živ.- obchod. středostavovská</i>	<i>101</i>	<i>85</i>
<i>Národ. strana práce</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>Strana komunistická</i>	<i>33</i>	<i>32</i>
<i>Národní demokraté</i>	<i>27</i>	<i>30</i>
<i>Čsl. strana socialistická</i>	<i>30</i>	<i>29</i>
<i>Republ. strana zeměděl. a malorol. lidu</i>	<i>134</i>	<i>112</i>
<i>Strana lidová</i>	<i>179</i>	<i>151</i>
<i>Strana židovská</i>	<i>3</i>	<i>2</i>
<i>Deutschen socialdem. arbeitpartei</i>	<i>1</i>	<i>1</i>

Ze školní kroniky se dozvídáme i výsledky sčítání lidu, které proběhlo v Bělčicích dne 2.11.1930:

256 bytových stran

1.003 obyvatel (476 mužů a 527 žen) z toho:

904 Čechů
6 Slováků
2 Rusové
1 Němec

Podle náboženského vyznání:

744 římsko katolické
217 čsl.církev
31 bez vyznání
7 evangelické

*1 řecko katolické
3 židě.*

Škola samozřejmě žije životem celé společnosti a v období ohrožení státu je provedena sbírka na jeho ochranu s tímto výsledkem:

děti obecné školy	122,70 Kč
děti měšťanské školy	144,05 Kč
učitelé	150,00 Kč

Mimo to věnovali učitelé ze svého platu 100 Kč. Celkem bylo tedy od učitelského sboru vybráno 1.289,10 Kč.

Z let 1934 až 1938 se uchovala v okresním archivu ve Strakonicih žakovská kronika jedné třídy naší školy, která je zajímavým důkazem pohledu dětí na školu a dění v ní. Objevuje se v ní slib žáků s jejich podpisy a záznamy z různých akcí, například z pohřbu J. Kučery, očkování proti záškrtu i s obrázkem. Je zde popsáno sbírání hub, chození na polévku i průběh pololetních prázdnin. Děti zde popisují i vánoční stromeček ve třídě. V této kronice je vlepen i rozvrh třídy se jmény učitelů jednotlivých předmětů. Je zde záznam z branné vycházky, které se v tomto období musely konat alespoň jedenkrát měsíčně. Máme zde výstřižky z novin, volby do třídní samosprávy, záznamy z výletu, ale i počty písemných prací z jednotlivých předmětů a podobně. Tato kronika ukazuje školu nejen ze stránky oficiální, učitelské, ale i ze strany dětí. Je škoda, že se jiné třídní kroniky nedochovaly (a nebo dochovaly?).

Zaznamenejme ještě, že vyučování ve školním roce 1937/1938 bylo ukončeno 22.června.

Škola v letech 1938 až 1948

V tomto období byla školní obec pro obecnou školu složená z Bělčic, Podruhlí, Závišína, Újezdce a Záhrobí.

Pro měšťanskou školu je školní újezd z obcí Bělčice, Podruhlí, Závišín, Újezdec, Záhrobí, Koupě, Slavětín, Hornosín, Hostišovice, Uzeničky a Drahenický Malkov.

Školní rok 1938/1939 začal ve čtvrtek a na obecnou školu chodí 169 žáků, na měšťanku 114.

Učitelský sbor je v tomto obsazení:

ředitel školy -	Karel Kasík
učitelé -	K. Prokop, H. Hlasivcová, J. Meloun, L. Krejčová - Hájková, M. Peciválová - Vávrová, M. Duspivová, Jos. Pavelka, děkan A. Jarolímek, farář Adolf Arnošt, R. Havlátová.

Období obsazení Sudet Němci, vznik Protektorátu Čechy a Morava a válečná léta se samozřejmě projevují na činnosti školy.

10.února 1939 museli všichni učitelé podepsat prohlášení o svém nežidovském původu, což bylo podmínkou jejich dalšího setrvání na škole. Jiný výnos z 8.2.1939 nařizoval provést revizi žákovské zábavné knihovny, při které byly nalezeny a vyřazeny dvě knihy jako „závadné“. Učitelé se také musejí v letech 1943 a 1944 povinně zúčastňovat kurzu protiletcecké obrany. Další povinností učitelského sboru bylo složení jazykové zkoušky z německého jazyka. Tuto zkoušku nesplnila paní učitelka Jaroslava Procházková, ale bylo jí povoleno učit dál.

Ve školním roce 1939/1940 je na obecné škole pět tříd se 169 žáky a na měšťance čtyři třídy se 131 žákem. Rozpočet na školství je v Bělčicích 21.750 K.

1.9.1939 byla otevřena pobočka prvního ročníku měšťanské školy a je pro ní zabrána jedna učebna obecné školy. Z tohoto důvodu muselo být zavedeno polodenní střídavé vyučování. Od 14.září se stejně dva týdny nevyučovalo pro nebezpečí dětské obrny. Ale od 7.listopadu je střídavé vyučování opět zavedeno. Od 4.března do 8.dubna 1940 jsou ve škole vytápěny pouze tři učebny, ve kterých se všechny třídy střídají. V květnu 1940 byly ve škole obsazeny nejprve čtyři a později pět učeben pro písárny a tak zvané oděvny. Vyučování probíhá v hostinských sálech „U Kučerů“ a „U Melounů“. I ve školním roce 1941/1942 byly problémy s umístěním tříd ve škole. Nakonec je jedna třída umístěna v dolní místnosti na radnici, ale pouze pro půldenní vyučování. Od 19.5.1942 je pro školu uvolněna velká místnost v prvním patře hostince „Na ošatce“ č.9 a je do ní přestěhovaná třída z radnice.

Ve školním roce 1942/1943 bylo obsazení školy následující:

ředitel -	Karel Kasík,
učitelé -	Josef Pavelka, Josef Žítek, Fr. Pecivál, M. Pelikánová, Vl. Macková, M. Kubičková, J. Procházková, H. Hlasivcová.

Vánoční prázdniny na přelomu let 1941 a 1942 se pro nedostatek uhlí neustále prodlužují až do 4.března. Žáci si jednou týdně chodí pro domácí úkoly. V roce 1943 odpadly pololetní prázdniny, protože vánoční prázdniny byly dlouhé. Školy jsou v průběhu školního roku donucovány k uvolňování dětí pro vybírání brambor na polích. Vánoční prázdniny v následujícím roce jsou prodlouženy až do 4.února pro nedostatek uhlí. Obdobně tomu bylo i v dalším roce. V únoru 1945 se do školy nastěhovali uprchlíci a vyučování bylo úplně zrušeno.

Na školách je v tomto období pravidelně volno na Velikonoce a Svatodušní svátky.

V roce 1943 byl zrušen volný čtvrtek, kdy se ve škole vyučovala lidová škola hospodářská a živnostenská škola pokračovací. Místo toho byla dvě volná odpoledne, ve středu a v sobotu.

Ve školním roce 1944/1945 byli totálně nasazeni učitelé Fr. Pecivál, Josef Žítek a Josef Pojer. Z tohoto důvodu se museli spojovat třídy, takže na obecné škole jsou tři třídy a na hlavní škole pouze dvě.

V poválečném období, to je v letech 1945 až 1947 má obecná škola pět a v roce 1948 čtyři třídy. Měšťanská škola měla tři ročníky a jednoroční učební kurz s jednou třídou připravuje žáky na přechod do zaměstnání. Pro nedostatek místa je opět jedna třída umístěna v hostinci „Na ošatce“.

Školní rok 1947/1948 byl zahájen se 104 žáky na obecné a 100 žáky na škole měšťanské.. Působí zde tito učitelé: Růžena Vavřincová, Blažena Bezděková, Miloslava Pýchová - Hejnová, Božena Kratochvílová - Slavíková, M. Brož, Růžena Čermáková, Josef Žítek, Václav Šiška, Josef Blažek, Vlasta Blažková - Koutníková, Jiří Jungmann, Antonín Jarolímek, Ladislav Mašek, Josef Pavelka.

25.12.1940 je na schůzi místní školní rady projednáván přípis okresního školního výboru o rozšíření školní budovy. Je v něm i pohrůžka: „Pokud nebude škola rozšířena, bude postupně měšťanská škola v Bělčicích rušena“. Podle tohoto usnesení má být přístavba provedena podle plánů z roku 1935. Koncem května 1941 se konala komise zemského a okresního úřadu na stavbu újezdni měšťanské školy. Plány nebyly schváleny a není schváleno ani místo proti domu č.212 nad pískovnou a ani místo za hřbitovem. Odsouhlaseno je však umístění školy na Slepíči hoře. V říjnu byl zajištěn pozemek a prozatím se na něm mělo zřídit cvičiště, hřiště a školní

zahradka. V témže roce, to je 1941, je ale pro nedostatek stavebních hmot zakázána výstavba veškerých budov. Z tohoto důvodu je i v Bělčicích odložena stavba nové školní budovy „ad acta...“. Ihned po válce byla opět otevřena otázka stavby nové školní budovy na Slepíčí hoře, ale opět se pro nedostatek stavebních hmot věc nehnula z místa.

Od 27.července 1939 byla zkrácena vyučovací hodina na obecné škole na 45 minut. Podle nových učebních osnov se od 3.třídy povinně vyučovalo němčině a od konce října 1939 byla pro výuku tělocviku pronajata sokolovna. V zimě 1940 byl ponechán letní čas po celý rok a vyučování muselo začínat v 8 hodin 45 minut. O rok později, od 16.listopadu 1941, se posunul začátek vyučování na 8 hodin 30 minut, protože ve třídách nebylo vidět. Od 9.prosince 1940 bylo povoleno používat na národních českých školách upravenou učebnici Poupata. Následující rok je zastaveno vyučování nejen dějepisu, ale i dějinám české literatury a dějinám církevním. V roce 1943 byla výnosem Ministerstva školství nařízena padesátiminutová vyučovací jednotka na obecných školách. Jsou zrušeny místní školní rady a představeným obce ve školství se stává starosta.

12. a 13.července 1943 se podle nových předpisů uskutečnily zkoušky do prvního ročníku hlavní školy. Po válce jsou do učebních osnov na obecné škole zařazeny od třetí třídy ruční práce chlapce a dívčí a od čtvrté třídy ruský jazyk. Na měšťance se vyučuje výtvarná a technická výchova, dívčí ruční a domácí práce a ruský jazyk. V jednoročním učebním kurzu byla možná volba: buď osm hodin latiny, nebo dvě hodiny rýsování, čtyři hodiny technické výchovy pro chlapce a pro dívky ruční a domácí práce, a dvě hodiny přírodopisu. Všude se vyučovalo římsko-katolické náboženství.

Ve školním roce 1945/1946 dostala obecná škola od Ministerstva školství a osvěty „čestné uznání za vzorné plnění vlastního školního programu“.

V roce 1941 byl rozdělen společný inventář škol na inventář obecné a měšťanské školy. Od 1.9.1941 se změnil název měšťanské školy na školu hlavní. Školu navštěvovali žáci od 6-ti do 14-ti let a na školu měšťanskou automaticky přecházejí po úspěšném absolvování školy obecné. Obecná škola měla 5 tříd a měšťanka tři. Po změně školy měšťanské na školu hlavní postupují pouze vybraní žáci po úspěšném ukončení čtvrtého ročníku a od roku 1943 museli absolvovat závěrečné zkoušky. Zbývající žáci dokončují pátý ročník obecné školy a potom postupují na školu měšťanskou.. V roce 1945 došlo ke zpětnému spojení škol.

30.1.1945 byl jmenován vládním komisařem obce ředitel místních škol Karel Kasík. Tuto funkci převzal 8.2.1945. 7.5.1945 byla snaha ho zatknout, ale nebyl přítomen. Potom byl obviněn, vyšetřován na svobodě a později zproštěn obvinění.

Do lidové školy hospodářské bylo v roce 1939/1940 zapsáno 65 žáků a vyučovalo se zde i vaření, které bylo ve velké oblibě. Tato škola i měšťanka musely požádat o „potravinový výkaz“ aby se tento předmět mohl vyučovat. Na lidové škole hospodářské působili: Karel Kasík, Josef Balík, Karel Prokop , Růžena Čermáková , Josef Krejčí, Anna Kasíková.

Docházka do lidové školy hospodářské byla povinná pro všechny žáky, kteří nepokračovali na jiných učilištích. V září 1941 dostala lidová škola hospodářská „čestný diplom Pracovního souručenství průmyslu strojených hnojiv za zásluhy o zemědělský pokrok“.

V živnostenské škole pokračovací bylo zapsáno ve školním roce 1939/1940 33 žáci a vyučovali je tito učitelé: Karel Kasík, Josef Pavelka, Karel Prokop.

Aby se mohla vařit polévka pro chudé a přespólní děti, musela i obecná škola žádat o přidělení „potravinového výkazu“. Pro zimní stravování ve školním roce 1938/1939 se konaly sbírky, při kterých bylo vybráno 955,50 Kč, 1.889 kg brambor, 258 kg zelí, 254 vajec, 89 kg mouky a další drobné potraviny. Od 7.února do 17.března 1943 se vařila káva pro chudé a přespólní děti. V roce 1945 se v hostinci u Josefa Kučery stále vyvařovaly polévky a dětem se navíc dávaly o velké přestávce v 10 hodin přesnídávky, jako byla káva, kakao a čokoláda. V roce 1945 se stal předsedou rodičovského sdružení pan Karel Benedikt a toto sdružení přispívá na přesnídávky, polévky i na vánoční nadílku. Při podávání přesnídávek ve školním roce 1947/1948 bylo vydáno 1.430 porcí placených a 208 porcí zdarma. Při sbírce, kterou provedli žáci měšťanské školy ve prospěch stravovací akce, bylo získáno 2.425 K.

Na škole proběhla ve školním roce 1938/1939 sbírka hraček, knih a podobných věcí pro uprchlíky ze zabraného území. Byla uskutečněna i prodejní výstava k „Měsíci české knihy“. Na vánoční nadílku bylo od různých dárců věnováno celkem 1.049,40 Kč. Na konci roku 1943 je uspořádána vánoční besídka s nadílkou pro chudé děti. Tato akce byla podporovaná „Sociální pomocí“ ve Strakoncích. V tomto roce se uskutečnila i sbírka ve prospěch německého Červeného kříže s nevalným výsledkem:

učitelé	127,50 K
obecná škola	273,20 K
hlavní škola	385,30 K.

V roce 1945 je na žádost školy v Lubenci uspořádána mezi žáky sbírka knih, při které bylo získáno 35 zábavných a poučných knih. Před Vánoce 1947 se konala ve třídách vánoční nadílka a děti dostaly cukrovinky a chudí žáci i školní potřeby.

Je samozřejmé, že i škola žila událostmi této doby. Po vzniku Protektorátu Čechy a Morava se změněná politická situace projevuje i ve škole. 20.dubna se slavily narozeniny Adolfa Hitlera a tento den se ve škole

nevyučovalo. Výročí vzniku Protektorátu Čechy a Morava bylo vzpomenu proslavy ve třídách - pro malé děti a poslechem slavnostního vysílání školského rozhlasu v sále hostince p. J. Kučery - pro starší děti. V poválečném období se náplň oslav samozřejmě změnila. Škola se zúčastňovala svými vystoupeními při kulturních akcích na veřejnosti. Jsou to například oslavy 28.října, Vánoce, oslavy na počest T.G.Masaryka, Mistra Jana Husa, dožínky, VŘSR a podobně. V červnu se pravidelně konají „Týdny dětské radosti“, kdy jsou uspořádány výstavy dětských prací nebo veselice v Lipovici. Při oslavách 28.října 1945 bylo uspořádáno kulturní vystoupení a výnos 2.603 K byl věnován škole na nákup učebních pomůcek. V tomto roce je také umožněn vstup rodičům do vyučovacích hodin. Na oslavu květnových událostí byl v roce 1946 uspořádán slavnostní večer, kde žáci vystupovali s písněmi a recitací. Na přání místního akčního výboru se děti, za doprovodu učitelů, zúčastnily průvodu 1.máje 1948.

14.5.1939 uspořádal učitelský sbor ke Dni matek školní divadelní představení „Mudraváček“. V červnu 1944 sehrály děti ze školy hru „Sněženka a sedm trpaslíků“. O Vánocích 1945 zpívali žáci školy pod vedením učitele J.Pavelky vánoční koledy pod „stromkem republiky“ na náměstí. 8. a 9.května 1948 bylo uspořádáno dětské divadlo „O matce vlasti“.

Obdobně jako oslav a kulturních akcí se žáci zúčastňovali i brigádnické činnosti. Školy během války dostaly zvláštní úkoly, kterými byl sběr železa, papíru, kostí, pecek a textilu. Sbíraly se i houby, jak jedlé, tak jedovaté, listy břízy, maliní, jitrocel, maceška polní, podběl, hluchavka, třezalka, pampeliška, kopřiva a hlavně námel. Dále děti pomáhaly při zalesňování a při sběru brambor. Na podzim 1940 bylo ve škole sebráno a odesláno do ZOO v Praze 150 kg kaštanů. O prázdninách 1941/1942 musely děti povinně sbírat léčivé byliny. Od počátku školního roku se ve škole musel konat sběr všech kovových odpadů, starého papíru, gumy a podobně. O prázdninách 1944 se část dětí zúčastnila prací při sklizni chmele, kde dozor nad žáky měli učitelé J. Pojer a M. Bláhová. Děti pravidelně sbíraly kaštiny, žaludy, šípky a léčivé byliny, pomáhaly při výsadbě stromků a úpravách obce, sbíraly i odpadové suroviny. V srpnu 1947 se na výzvu místního národního výboru zúčastnili žáci školy prohlídky brambořišť, zda se v nich nenalézá mandelinka bramborová, a jak uvádí kronika: „*brouk nebyl nalezen!*“. V rámci národní směny v březnu 1948 vysázeli žáci měšťanky 100 ovocných stromů a obecná škola provedla sběr odpadových surovin. O prázdninách potom děti sbíraly odpadky v obci a prohlížely brambořiště.

V říjnu 1942 se konala soutěž „O spřívosti a spořitelnách“. Z Bělčic získal druhou cenu Dražan Vladimír z obecné školy, Zíka Josef ze školy hlavní a cenu první Kuděj Josef.

V neděli 8.5.1944 byl uskutečněn tak zvaný „Jarní den mládeže“ na oslavu jara. Tento den byl dnem nástupu mládeže z tělocvičen do přírody a na hřiště.

V únoru 1946 je na škole založen Dorost Červeného kříže, který měl na obecné škole 105 a na měšťance 128 členů.

Ve školním roce 1947/1948 věnovala Místní osvětová rada a Svaz přátel SSSR 1.417,20 Kč na zakoupení školního rozhlasového zařízení.

Pokud jde o preventivní lékařskou péči, tak ta fungovala stále. V roce 1943 byl navíc zaveden povinný rentgen plic u učitelů a vycházejících žáků proti tuberkulóze. Obdobně jako každý rok byla i v roce 1947/1948 provedena zdravotní prohlídka žáků a preventivní očkování.

Školní výlety na konci roku 1945/1946 byly uspořádány na Křivoklát, do Lán, Lidic, na Karlštejn a na Křikavu. V roce 1947/1948 se uskutečnily do Leletic, Karlštejna a do „Budějic“. V červnu žáci měšťanské školy navíc tábořili v přírodě.

25.března 1940 byl při zatýkání rukojmí v Domažlicích, zadržen a odvezen do koncentračního tábora učitel Karel Prokop, kde byl zavřen jeden a půl roku.

V prosinci 1939 byla projednaná i otázka zřízení mateřské školy. Možnost jejího otevření však naráží na problém zajištění vhodných prostor. Také v roce 1946 jsou do rozpočtu obce započítány finanční prostředky pro zřízení mateřské školky. Ta měla být v domku č.201, ale jeho koupě se neuskutečnila. Byl tedy zřízen alespoň sezónní útulek.

Ve školní kronice je i záznam o volbách z 26.5.1946 a jsou zde uvedeny výsledky z Bělčic:

<i>komunisté</i>	292 hlasů
<i>národní socialisté</i>	146 hlasů
<i>lidovci</i>	123 hlasů
<i>sociální demokraté</i>	50 hlasů.

Bělčická škola v letech 1948 až 1960

V tomto období se projevovala rozporná výchova dětí, které něco jiného slyšely doma a něco jiného se učily ve škole, a navíc učitelé začali být přetěžováni mimoškolní veřejnou činností.

21.4.1948 byl schválen nový školský zákon, „Zákon o jednotné škole“, z něhož vyplývalo oddělení správ obecné a měšťanské školy s platností od 1.srpna. Na jeho základě se měla školní obec postarat o oddělení škol, zajistit naturální byt pro řídicího učitele nebo mu platit příbytečné. Název školy obecné se změnil na školu národní a jejím prvním ředitelem v Bělčicích se stal Jiří Jungmann. Měšťanská škola je přejmenována na školu střední a ředitelem je Josef Pavelka. 28.října 1949 přebírá bělčické JZD patronát nad střední školou. Při škole byl opět otevřen jednorozhodný učební kurz (JUK). V době od 25. do 31.8.1948 byl ve škole tak zvaný „pedagogický týden“, při kterém je na programu výklad nových osnov národní a střední školy. Ve školním roce 1948/1949 má národní škola tři třídy a pro nedostatek místa je jedna třída umístěna naproti škole „U Haštavů“. V roce 1951 požádal MNV církevní odbor ONV o přidělení jedné místnosti pro třídu na bělčické faře. Tento požadavek byl církevní konsistoří zamítnut. Ředitelkou národní školy je v roce 1951/1952 A.Hozová, následující školní rok Zdeňka Lejhancová a v krátkém období mezi nimi zastává tuto funkci Božena Kratochvílová. Jedna třída je opět umístěna na radnici a jedna „U Haštavů“.

Na ukončení střední školy se konají závěrečné zkoušky před komisí. V roce 1950/1951 byla ustavena komise v tomto složení:

Předseda:	V. Bartůněk -	učitel z Březnice
Členové:	J. Blažek -	ředitel střední školy v Bělčicích
	Vl. Blažková -	třídní učitelka
	V. Zdychynec -	zástupce MNV Bělčice
	R. Černá -	zástupce PO Bělčice
	Fr. Zralý -	zástupce OOR - dělník z Bezdědovic
	M. Židová -	zástupce ONV z Bělčic.

Písemné zkoušky jsou pro tento rok stanoveny na 8. a 9.června a ústní na 11. až 14.června. Závěrečné zkoušky na konci školního roku 1953/1954 úspěšně složilo 30 žáků, dvě děti měly vyznamenání a dvě neprošly. Tyto zkoušky jsou ve školním roce 1958/1959 výnosem Ministerstva školství a kultury zrušeny.

Na střední škole je zavedena třetí hodina tělesné výchovy, která je věnovaná branné výchově. V tomto předmětu se učilo branně politické přípravě, pořadovému cvičení, střeleckému výcviku, zdravotvědě a topografii. V rámci školní docházky se opět konaly branné vycházky žáků.. Od školního roku 1953/1954 byla podle nového školského zákona škola reorganizována na osmiletou střední školu. Sedm tříd bylo v budově školy a jedna „U Haštavů“. Ve školním roce 1958/1959 byly do osnov zavedeny ruční práce v pátém ročníku a v osmém ročníku práce v dílnách a na školním pozemku.

První záznam o lyžařském výcviku je z února 1953, kdy se žáci čtvrtého ročníku střední školy zúčastnili lyžařského zájezdu do Kašperských Hor. Na tomto zájezdu se ale také vyučovalo, a to hlavně český jazyk a matematika.

Pololetní prázdniny byly ve školním roce 1953/1954 prodlouženy, což bylo zdůvodněno nutností odpočinku po intenzivní práci a omezení možnosti nákazy chřipkou. Na konci února je přerušeno vyučování pro chřipkovou nákazu. Při pololetní klasifikaci bylo v tomto školním roce z 221 žáka klasifikováno 18 dětí jako nedostatečných.

Obsazení školy v roce 1956/1957 bylo následující:

Ředitel -	Josef Blažek
Zástupce ředitele -	Josef Oberreiter
Učitelé -	Vlasta Blažková, Věra Pichnerová, Věra Šavrdová, A. Šámal, Jiří Jungmann, M. Marková, K. Štolba, J. Pavelka, J. Kostner, Eva Dlabáčová, Salátová .

V roce 1957 nastupuje na místo školnice paní M. Jiřincová.

Podle sdělení KNV z roku 1948 připadala v úvahu stavba nové školy až po roce 1950. V říjnu 1948 bylo od firmy Kovona dodáno 49 nových lavic v ceně 57.508 Kčs, nový psací stůl a skříň. Honební spolek věnoval tento rok škole 3.000 Kč na zakoupení promítacího přístroje. Do školy byly ve školním roce 1953/1954 zakoupeny elektrické hodiny se signalizačním zařízením. O prázdninách v roce 1954 byly ve škole opraveny záchody a zřídila se odpadní jáma. Na tyto práce věnoval ONV v Blatné 40.000 Kčs. Jsou vymalovány třídy v budově školy i třída „U Haštavů“, sborovna a kabinet. Je zhotoven stůl se zásuvkami a jsou zakoupeny jídelní stoly. Rodiče jsou vyzváni k pomoci, ale protože zrovna probíhají žně, je účast rodičů malá a brigád se více zúčastňují děti. O prázdninách 1956 se opět prováděly opravy na budově školy. Dělal se nová fasáda a měnila okna. Tyto práce se protáhly až do školního roku. Následující prázdniny začala oprava zadní části budovy, která je dokončena až v listopadu. Koncem školního roku 1957/1958 byla ze zdravotních důvodů zrušena třída umístěná mimo školní budovu. Žáci třetí a čtvrté třídy byli spojeni, na prvním stupni jsou tedy čtyři třídy a na druhém stupni tři. Na pozvání SRPŠ se ve školním roce 1958/1959 dostavila na školu komise KVS hygieny a bezpečnosti práce z Plzně, zástupce KHES a zástupce odboru školství a kultury ONV v Blatné. Pozván byl i

soudní znalec pro stavitelství a ten navrhl následující opatření: rekonstrukce elektroinstalace ve školní budově, zavedení vody do školy, stropy v první a třetí třídě podepřít a provést jejich rekonstrukci a totéž opatření udělat i na chodbách školy. Opravy byly provedeny a navíc jsou položeny parkety do tříd a dlaždice na chodby školy. Škola je vymalována a nově jsou natřeny dveře. Pro učebnu devátého ročníku, který se začal zavádět ve školním roce 1960/1961, je pronajata přilehlá budova. Na ní i na škole je opravena střecha, všechny třídy jsou vymalovány a byly natřeny i tabule.

Školní zahrada, kde JZD potřebovalo zřídit drůbežárnu, byla v roce 1959 vyměněna za pozemek nad Farským rybníkem, kde je potom vysázeno 50 keřů rybízu a 18 ovocných stromů.

13.11.1949 bylo obnoveno Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ) při střední a národní škole. Po zahájení školního roku 1950/1951 byla svolána na 8.října schůze SRPŠ, která se nakonec neuskutečnila pro malou účast rodičů. Předsedou SRPŠ byl pro školní rok 1953/1954 zvolen Jan Fiala. Toto sdružení mělo naplánováno pět členských a pět výborových schůzí. Na programu jedné ze schůzí byla rodičům vysvětlena nová organizace školství a zařazena přednáška podle Makarenkovy knihy „O výchově dětí v rodině“. Z prostředků SRPŠ byl v tomto roce zakoupen televizor a dárky pro vánoční nadílku. Občanům je povoleno seznámit se s televizorem a sledovat důležité přenosy. Ve školním roce 1956/1957 se stal předsedou SRPŠ J. Švejda z Újezdce. Opět byl uspořádán ples a výtěžek je tentokrát věnován na zakoupení rozhlasové ústředny a na školní výlety. Ve školním roce 1959/1960 bylo sedm plenárních schůzí SRPŠ. Členové této organizace odpracovali cca 400 hodin při úpravě učebny pro devátý ročník, který se měl zřídit při přechodu na povinnou devítiletou školní docházku. Byl oplocen školní pozemek a jsou věnovány peníze na zakoupení stanů.

Od 17.12.1953 bylo opět zahájeno vaření polévek. Školníkovi je přidělen byt v obci a tím se ve škole uvolnila místnost pro školní kuchyni. Denně bylo vařeno v průměru 120 porcí po 50 haléřích. Toto stravování je nejprve spravováno SRPŠ a od nového roku je pod správou MNV, čímž se dostává pod státní rozpočet. Cena jedné porce polévky byla potom stanovena na 40 haléřů, ale pro žáky je určována podle příjmu rodičů. Obědy se vařily třikrát v týdnu. V roce 1957/1958 školní jídelna nebyla otevřena, protože není zajištěna vhodná místnost. 28.2.1958 se začalo vyvařovat ve školní kuchyni, která je umístěna v mateřské školce a jídelna byla zřízena „U Haštavů“. Vedoucí školní jídelny je L. Havlenová, kuchařkou Marie Kočovská a pomocnou kuchařkou Anna Matějková.

V rámci společensko-politických oslav, kterých se škola zúčastnila, můžeme vzpomenout na některé z nich. Samozřejmě se slavila veškerá výročí a státní události jako je tryzna při úmrtí E.Beneše, výročí vzniku ČSR, bitva u Kyjeva a další. Při oslavě VŘSR a narozenin Klementa Gottwalda se i soutěžilo o nejlépe vyzdobenou třídu. Dále se například slaví podepsání smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci mezi ČSR a SSSR, ČSR a Polskem, ČSR a Bulharskem, narozeniny J. V. Stalina, V. I. Lenina, Vítězný únor a 9.květen. Samozřejmě byla účast na oslavách 1.máje, které byly vždy uspořádány v Blatné. Ve školním roce 1951/1952, při oslavách Dne čsl. armády, byly poprvé na besedě s dětmi její zástupci. V březnu 1954, při příležitosti otevření agitačního střediska, vystupují děti s kulturní vložkou. K úmrtí prezidenta Antonína Zápotockého byla uspořádána tryzna a žáci sledují smuteční obřad v televizi.

Žáci školy byli též vedeni k brigádnické a budovatelské činnosti, což dokazují následující akce, kterými jsou brigády při sběru brambor, v lese a podobně. Na škole existovala i úderka žáků, která pomáhala na MNV a při úklidu obce. O prázdninách v roce 1950 děti i s učiteli prohledávají brambořiště, a to každou středu v týdnu, samozřejmě se hledá mandelinka bramborová. I následující prázdniny se učitelé i žáci zúčastňovali školení a brigád. Ředitelství Československých státních lesů, správa v Nepomuku, udělila v roce 1952 střední škole „diplom za zásluhu o les“. Žáci školy i v roce 1953 pracují při brigádách na polích při sběru brambor a sázení stromků v lese. Učitelé se o prázdninách v roce 1958 zapojili do žňových prací a pomáhali při výmlatu. Na brigádách v JZD bylo ve školním roce 1958/1959 odpracováno při sklizních máku, brambor, setí kukuřice, heřmánku a podobných akcích přes 2.000 hodin.

Žáci se ve škole seznamovali i s úkoly pětiletých plánů a jejich plněním. Stejně tak tomu bylo i 3.1.1956, kdy jsou poučeni o úkolech II. pětiletého plánu.

22.3.1950 byla na zdejší škole slavnostně ustavena Pionýrská organizace Junáka (POJ), kam se přihlásilo 45 dětí z 1., 2. a 3.třídy střední školy. Ve čtvrté třídě se postupně zapojily všechny děti do školní skupiny Československého svazu mládeže (ČSM). Taneční soubor POJ vyhrál v tomto roce okresní kolo STM a zúčastnil se kola krajského. 4.11.1951, na ustavující schůzi Svazu pro spolupráci s armádou v Blatné, vystoupili členové PO střední školy s kulturní vložkou. V prosinci 1952 připravila PO střední školy pro občany námětové shromáždění „Na vesnici JZD - dobře se nám povede“. Při úmrtí J.V.Stalina a K.Gottwalda byla na škole uspořádána tryzna s programem PO. Při zahájení školního roku 1955/1956 přivedli poprvé do školy starší pionýři žáky přípravné třídy a přivítali je zde. Ve školním roce 1958/1959 byly založeny oddíly Jisker PO v prvním a druhém ročníku národní školy.

V rámci zábavných a sportovních akcí školy, můžeme vzpomenout, že 25.června 1949 byl uspořádán „Den dětské radosti“, na který školní žákovská organizace připravila program (závody, tanečky a hry). Každý žák dostal svačinu, zákusky a cukroví. Opět se konala i vánoční nadílka. 30.dubna 1950 se obdobně jako v minulém roce konal „Běh vítězství“. Na střední škole jsou v roce 1952 zavedeny Sokolské družiny. Na Den dětí,

který se konal 7.6.1953, bylo zajištěno občerstvení od místní Jednoty a od Zábavných podniků J.Květy z Kasejovic. Při škole byla založena ve školním roce 1953/1954 i Školní tělovýchovná jednota, do které se přihlásilo celkem 142 žáci.

Ve škole pracují tyto kroužky:

pěvecko-dramatický -	J. Bláha
sportovní a branná výchova -	J. Kruh
mičurinský -	J. Štysová
technicko-modelářský -	J. Oberreiter

22.12.1956 byla v sokolovně připravena akce „Děda Mráz“, pro kterou třídní učitelé a rodiče dětí připravili dárky a nadílku pro všechny žáky školy. Na zakončení školního roku 1957/1958 uspořádala škola ve spolupráci s Výborem žen, SRPŠ a Sokolem tělovýchovné odpoledne.

Hlavní sportovní akcí byla v tomto období celostátní spartakiáda. 22.5.1954 byla okresní spartakiáda v Březnici a z naší školy se zúčastnilo celkem 86 dětí. 28.května byla uspořádána místní spartakiáda v Bělčicích a cvičilo na ní 160 dětí. Na II.celostátní spartakiádu nacvičovalo 142 žáci pod vedením pěti učitelů. Tyto děti vystoupily na místních spartakiádách v Blatné, Březnici, Bělčicích, na krajské spartakiádě v Plzni i na celostátní spartakiádě v Praze.

Některé zajímavosti ze života školy:

31.3.1950 bylo vydáno první číslo školního časopisu s názvem „Rozhlásek bělčické školy“. Celým školním rokem 1950/1951 prolínaly náborové akce na vstup žáků do hornictví. Tento rok škola zaslala protest anglické vládě, která znemožnila konání druhého světového kongresu Obránců míru v Sheefieldu a pozdravný telegram témuž kongresu, který se nakonec uskutečnil ve Varšavě. Školní výlety střední školy byly uspořádány do Hřenska a do Vysokých Tater. 15.5.1952 byl uspořádán zájezd žákyň střední školy na exkurzi do závodů V. I. Lenina v Plzni. Ve školní kronice je i zápis ze školního roku 1953/1954 o Josefu Lehečkovi, který zachránil život tonoucímu šestiletému chlapci J.Kajserovi. Všichni žáci školy se ve školním roce 1958/1959 zúčastnili spoření a celkem uspořili 20.395 Kčs. Tento rok zapůjčuje spotřební družstvo Jednota skříně, kde jsou uloženy školní potřeby a sešity pro žáky, tento materiál je doplňován prodejnou a děti si samy ze skříně berou to, co potřebují a platí do pokladničky.

V roce 1950 začala pracovat újezdní lidová akademie, jejímž úkolem bylo pořádat kurzy z oboru ovocnářství, včelařství, zdravotnictví, veterinářiny, agrotechniky, politiky, vaření a šití. Jejím ředitelem byl Jiří Jungmann.

Ve školním roce 1952/1953 pracovala i filmová univerzita, která si dávala za úkol prostřednictvím filmových představení vzdělávat veřejnost.

V roce 1954 probíhal na škole lidový kurz ruštiny, kterého se zúčastnili čtyři frekventanti.

Protože se nepodařilo zajistit provoz mateřské školy, tak ji nahrazoval zemědělský útulek dětí. Tento útulek byl umístěn v domě číslo 150 „U Patů“. Navštěvuje jej asi dvacet dětí. V roce 1950 je přemístěn do „Tůmovny“ v domě číslo 215. Jeho provoz hradí okresní referát práce a sociální péče. 24.7.1952 MNV rozhodl o zřízení mateřské školy, která měla být v domě č.72, na její provoz však nebyly uvolněny finanční prostředky. 10.8.1955 je v Bělčicích konečně otevřena mateřská škola.

Od 1.července 1960 byly provedeny změny krajů a okresů, je zrušen okres Blatná a Bělčice jsou začleněny do Jihočeského kraje a do okresu Strakonice.

Škola v letech 1960 až 1976

Ve školním roce 1960/1961 nastal postupný přechod na povinnou devítiletou školní docházku.

V tomto roce se z osmého ročníku přihlásilo 19 dětí do deváté třídy. Spojený druhý a třetí ročník byl opět rozdělen. Na škole bylo tedy devět tříd a oficiální název školy je základní devítiletá škola.

Protože je ve školní budově málo učeben, byla jedna třída umístěna v sousedním domku číslo 68, „Kraslovně“, a jedna v zasedací místnosti MNV.

V tomto školním roce na škole působí:

ředitel školy - František Smola
učitelé - Jiří Jungmann, Ludmila Trefná, Věra Pichnerová, Marie Opelková,
Eva Dlabáčová, Milada Šnourová, Jiří Kostner, Josef Pavelka, Vlasta
Smolová, Jiřina Solarová,

Na zahájení školního roku 1961/1962 se žáci již tradičně shromáždili před školou, kde vyslechli recitaci, projevy ředitele školy, předsedy SRPŠ a zástupce MNV, byly předány dárky prvňáčkům a ve třídách děti vyslechly projev ministra školství a kultury. Potom převzaly učebnice a školní potřeby.

Přestože jsou nové osnovy již v druhém a sedmém ročníku, nebyly pro sedmou třídu vydány učebnice. Ve školním roce 1963/1964 jsou nové učební osnovy již v páté a deváté třídě, což znamená, že byl ukončen přechod na základní devítiletou školu. Na prvním stupni je opět spojena druhá a třetí třída.

V roce 1960 je podle informací nadřízených orgánů zařazena v okresním plánu výstavba nové školní budovy v Bělčicích na léta 1964 a 1965.

Školní dílna byla ve školním roce 1960/1961 přemístěna do jídelny bývalého penzionu „Dagmar“ u Novotných číslo 27 a ve školní jídelně je zřízena cvičná kuchyně pro nový předmět vyučovaný v deváté třídě, který se nazýval práce v domácnosti.

V rámci úprav školní budovy byly ve třech třídách vyměněny parkety a na nátlak SRPŠ začal ONV - odbor školství s přípravou na generální opravu školy tak, aby byla dokončena ve školním roce 1967/1968. Protože byl na základě šetření a měření Krajského zkušebního ústavu v Českých Budějovicích, vydán zákaz používat učebny v prvním a druhém poschodí školy, muselo dojít ke směnnému vyučování. Každý měsíc se střídalo vyučování takto: první až pátá třída dopoledne, šestá až devátá třída odpoledne a následující měsíc naopak. Vyučování začínalo pro ranní směnu v 7 hodin 15 minut a pro odpolední ve 12 hodin 15 minut. Z těchto důvodů požádali rodiče dětí z Koupě o jejich přemístění do školy v Březnici. Školní družina byla uzavřena pro nedostatek dětí, který je způsoben směnným vyučováním. 3.května 1967 byla školní budova úplně vystěhována a mohlo se začít s opravami. První třída zůstala v přílehlé budově, kde byl upraven nový vchod. Dvě učebny jsou umístěny v sokolovně, jedna učebna v dílně a jedna v budově MNV. Rozpočet byl 600.000 Kčs a opravy zahrnovaly rekonstrukci stropních konstrukcí, úpravu záchodů na splachovací a stavbu uhelny. Ve třídách byly, po ukončení základních oprav, položeny nové parkety a vylepšeno osvětlení tříd. Zároveň jsou vybudovány kabinety na pomůcky, učebnice a materiál CO. Tyto prostory byly získány přepažením tříd a zúžením chodby. Aby se mohlo začít vyučovat v novém školním roce 1967/1968 opět v budově školy, byla zorganizována brigáda rodičů na úklid.

Na rok 1969 bylo plánováno vypracování projektového úkolu pro výstavbu nové budovy školy. Projekt nebyl bohužel zhotoven. Ve školním roce 1968/1969 je jedna učebna opět umístěna v budově MNV a je zde vyučována druhá třída. První stupeň má pouze čtyři třídy, protože druhá a třetí třída je spojena. Ve školním roce 1971/1972 jsou na prvním stupni tři třídy a jsou spojeny druhá a čtvrtá třída, a třetí a pátá třída. V tomto roce byl do sborovny zakoupen nový nábytek, jsou opraveny a zelenou fólií z PWC potaženy listové tabule. O prázdninách v následujícím roce jsou vyměněna okna a škola je opatřena novou březolitovou omítkou. Ke konci školního roku 1974/1975 byla na základě rozhodnutí okresního hygienika uzavřena školní jídelna a od září je její provoz převeden do nové školní jídelny v budově MNV. Ve školním roce 1975/1976, pro splnění požadavku rodičů na instalaci ústředního topení, je uhelna přestavěna na kotelnu a uhelnu a do budovy školy je instalováno ústřední topení. Rodiče při této akci odpracovali 3.500 brigádnických hodin. Protože se těmito brigádami ušetřily finanční prostředky, byly zabudovány i nové dveře v celé škole, jsou natřena okna a přepažením ředitelny se získal prostor pro knihovnu.

Zahájení školního roku 1968/1969 proběhlo pod dojmem srpnových událostí a příchodu vojsk Varšavské smlouvy. Na poradě ředitelů škol je uloženo zahájit školní rok za každou cenu, upustit od slavnostního zahájení a od počátku intenzivně pracovat.

Na škole v tomto roce působí tyto pracovníci: L. Rokoš, L. Trefná, A. Rokošová, V. Pichnerová, E. Dlabáčová, M. Lehmannová, M. Jeníčková, M. Kocourková, J. Michálek, A. Kraislová, F. Šefrna, Cvičková, J. Kostner - ten byl na vlastní žádost zproštěn funkce zástupce ředitele školy, Dagmar Benešová - ve školní družině.

Život školy se postupně normalizuje a zahájení dalšího školního roku je již opět před budovou. Je zajímavé seznámit se i s úkoly školy pro tento školní rok:

- *upevnění socialistického charakteru školy, komunistická výchova*
- *výchova k vědeckému světovému názoru, socialistické vlastenectví, proletářský*

internacionalismus

- využití voleb
- rozvoj aktivity učitelů v práci pro veřejnost
- rozpracování závěrů XIV.sjezdu KSČ
- péče o děti z dělnických a rolnických rodin
- pomoc PO
- příprava žáků k volbě povolání.

V šesté třídě je zaveden nový předmět občanská výchova a v sedmé třídě se jedno pololetí vyučuje občanská výchova a druhá branná výchova. Do škol se začala zavádět i dopravní výchova. V tomto období je na škole vydáván „Zpravodaj“.

Na školní zahradě byla ve školním roce 1960/1961 zhotovena kůlna na nářadí a o rok později je založeno pařeniště. V roce 1969/1970 je školní pozemek využíván k pěstování brambor a léčivých bylin, které jsou prodávány veřejnosti a získané peníze slouží k posílení rozpočtu školy. Ve školním roce 1975/1976 byl vybudován i nový školní pozemek v areálu mateřské školky v Újezdecké ulici.

Na školách se začaly realizovat i různá nařízení vlády a ÚV KSČ. Podle výnosu ÚV KSČ a vlády jsou všem žákům poprvé ve školním roce 1960/1961 poskytnuty bezplatně učebnice a školní potřeby. Od 1.12.1966 jsou zavedeny mléčné přesnídávky. K 1.9.1967 byl upraven Ministerstvem školství a kultury pracovní režim škol, kdy je zaveden jedenácti denní cyklus s jednou volnou sobotou. Tím se snížil počet vyučovacích hodin a zároveň i úvazky učitelů. Jsou vydány nové pedagogicko-hygienické požadavky na denní i týdenní rozvrh. K 1.5.1968 dochází opět po roce k platové úpravě a o rok později jsou již potřetí v krátké době za sebou zvýšeny platy učitelům. V roce 1969 byl vydán Ministerstvem školství „Akční program“ a tak zvaný „Manifest pravdy“, což bylo provolání ke studentům a učitelům k roku 1968. Ve školním roce 1970/1971 je zavedeno politické vzdělávání učitelů. O rok později musela být podle nařízení Ministerstva školství a kultury zpracována komplexní hodnocení učitelů, která mají platnost vždy dva roky. Učitelé museli během tohoto roku složit i nový učitelský slib do rukou vedoucího odboru školství a ředitel školy do rukou předsedy ONV. Od 1.9.1971 platí i nový pracovní řád. Podle pokynů OŠ ONV (odbor školství ONV) byly v květnu 1972 komisionálně prověřeny všechny pomůcky, zda jsou v souladu se socialistickým zřízením a politickou linií KSČ. „Závadné“ pomůcky jsou vyřazeny.

V roce 1964 je na zdejší školu ustaven nový ředitel Ladislav Rokoš a ve školním roce 1972/1973 ho ve funkci nahrazuje Jiří Vojta.

Na zahájení školního roku 1970/1971 je věnován nejmenším žákům grafický list. Slavnostní zahájení školy v roce 1973/1974 je tentokrát v kinosále a téhož roku zorganizoval SPOZ (Sbor pro občanské záležitosti) slavnostní předání občanských průkazů.

Na škole probíhala i výuka náboženství. Ve školním roce 1960/1961 je patrný pokles zájmu o jeho výuku a je přihlášeno méně jak polovina žáků. O dva roky později je přihlášeno pouze 35 žáků. V dalších letech tento klesající trend pokračuje a ve školním roce 1964/1965 chodí na náboženství 22 dětí. V roce 1970/1971 se náboženství sice na škole vyučovalo, ale je podmíněno souhlasem obou rodičů, přesto se přihlásilo 37 žáků. O rok později se ho zúčastňuje 45 dětí. Radě ONV se to zdá mnoho a proto je vypracován harmonogram ateistické výchovy a pedagogické propagandy. V roce 1973/1974 je přihlášeno 13 žáků, o rok později pouze pět a v následujícím roce již jen tři a výuka probíhá jedenkrát měsíčně.

Jednou ze složek, která se snažila vyplnit volný čas dětí, byla Pionýrská organizace, pod kterou pracovaly různé zájmové kroužky. V roce 1961/1962 byla skupinovou vedoucí PO Milada Šnourová a při škole byl ustaven recitační, pěvecký a turistický kroužek. V jednotlivých oddílech jsou vedeny kroniky a plní se tak zvané „Deníčky stupňů“. V deváté třídě pracuje skupina ČSM. Na ukončení tohoto školního roku uspořádali pionýři táborový oheň s kulturním programem. O rok později PO uspořádala tři besídky pro veřejnost. O prázdninách vyjíždí turistický oddíl na putovní tábor Domažlickem. Následující rok, u příležitosti 15.výročí PO, byl při okresní soutěži „O nejzdatnější oddíl“ vyhodnocen oddíl sedmé třídy, který je za odměnu vyslán na krajské soustředění. Skupina ČSM, která byla založena v deváté třídě, promítala pro ostatní děti filmy a dále uspořádala přebory v šachu a hokeji. Protože ve školním roce 1964/1965 byl nedostatek oddílových vedoucích pro pionýrské oddíly, jsou ustaveny vesnické kolektivy pionýrů, a to v Koupi, Záhrobí, Slavětíně a Hornosíně. PO uspořádala v tomto roce přebor v běhu na lyžích, dětský karneval, vánoční besídku a secvičila divadelní představení „Pasáček vepřů“. Ve škole byl na chodbě upraven „Koutek symboliky“ a „Stěna cti“. Na konci prvního pololetí školního roku 1967/1968 přestává na škole pracovat Pionýrská organizace, protože skupinová vedoucí a učitelka Knížová byla přeložena do Blatné. Nová skupinová vedoucí se nenašla a navíc se čekalo na připravované založení nové organizace mládežnického hnutí. Ve školním roce 1970/1971 je opětovně založena Pionýrská organizace a svojí činnost začínala s 52 členy. Tento rok při škole pracoval dramatický, taneční, střelecký a turistický kroužek. O rok později PO SSM uspořádalo již tradiční brigády, karneval, jarní a letní tábor. V únoru 1973 je založen při Pionýrské organizaci Klub přátel pionýra. V následujícím školním roce pracovala na škole řada zájmových kroužků:

tělovýchovně-turistický - Trefná ,	
tělovýchovně-turistický - Dlabačová	
dovedných rukou -	Jeníčková
pohybové výchovy -	Vildtová
Interklub (1.- 5.třída) -	Dlabačová
Interklub (6.- 9.třída) -	Lešáková
rozhlasový -	Vojtová, Lešáková
žurnalistický -	Vojtová, Lešáková
divadelní -	Pichnerová
taneční -	Klímová
branný, střelecký -	Šilhavý
požární -	Janota

Ve školním roce 1974/1975 KV SSM přidělil pionýrské skupině chatu na zřízení klubovny. PO si z vlastních prostředků přikoupila ještě jeden díl a chata má dvě místnosti a veškeré příslušenství.

Od 1.září 1962 byla při škole zřízena družina mládeže, jejíž vychovatelkou se stala Božena Jungmannová. Družina je umístěna v budově MNV, kde se uvolnila místnost, protože druhá a třetí třída byly spojeny. Ve školním roce 1963/1964 je do školní družiny přihlášeno 34 žáků. O rok později je družina mládeže přestěhována z MNV do učebny první třídy a v budově MNV byl přidělen byt řediteli školy. Ve školním roce 1969/1970 je vedoucí školní družiny Marie Chrstošová, následující rok M. Slabá a od pololetí Marie Klímová. Ve školním roce 1974/1975 je vedoucí vychovatelkou školní družiny Jana Čapková.

Škola se ukazuje i na veřejnosti svojí zájmovou a kulturní činností. V únoru 1962 byla sehrána dvě divadelní představení podle pohádky H. Ch. Andersena „Sněhová královna“. V podvečer 1.máje 1965 uspořádala škola ohňostroj a lampiónový průvod na Višňovku, kde byl táborák. V září 1969 navštívili žáci školy Dudácký festival ve Strakoncích. Uzavírají se také závazky k 25.výročí osvobození. K MDŽ je v roce 1970 uspořádáno divadlo „Písnička pro princeznu“. Na oslavách 90.výročí ČSPO vystoupili žáci s tělovýchovným a kulturním programem. V tomto roce je ve škole uspořádána výstava na počest Jindřicha Kučery. Ve školním roce 1970/1971 se slavilo 50.výročí založení KSČ a žáci školy se zúčastnili celookresní výstavy ve strakonickém muzeu, šestá až devátá třída i celostátní výstavy v Praze „U Hybernů“. Pro školní děti je promítán cyklus celovečerních filmů. Následující školní rok Věra Pichnerová, Anna Rokošová a Marie Klímová nacvičily divadelní hru „Kašpárek, Honza a zakletá princezna“. Tuto hru děti zahrály také ve Lnářích a Zábodí. Ve školním roce 1972/1973 bylo opět nacvičeno divadelní představení, tentokrát „Pohádka zimního večera“ a z výtěžku je uspořádán zájezd do Národního divadla.

Je snaha vyplňovat volný čas dětí sportem, proto byla ve školním roce 1961/1962 při škole zřízena dobrovolná tělesná výchova, kterou navštěvuje 50% dětí. Návniku na III.celostátní spartakiádu se v roce 1964/1965 zúčastnili tito učitelé a žáci:

nejmladší žactvo -	„Na sluníčku“	- 40 dětí - Jungmann, Dlabačová
mladší žactvo	„Učit se hrou“	- 24 dětí - Pichnerová, Trefná
starší dívky	„Má země je kvetoucí louka“	- 32 dětí - Kocourková, Rokošová
starší hoši	„Jeden za všechny“	- 20 dětí - Rokoš, Kostner

Tento rok, v rámci reprezentace školy na soutěžích a olympiádách, získal M. Tenkrát v okresním kole chemické olympiády druhé místo. Okresními přeborníky v lehké atletice se stali žáci Šilha a Pojerová. V roce 1970/1971 vyhrál J. Huml jako člen okresního družstva běh na 150 m na olympiádě, která byla uspořádána v Děčíně. 30.12.1972 je otevřena adaptovaná sokolovna a škola ji opět může využívat pro výuku tělesné výchovy. Ve školním roce 1969/1970 se uskutečnil dvoudenní lyžařský zájezd na Zadově. O dva roky později se ho zúčastnila sedmá a osmá třída a konal se na Kubově Huti. Plavecký výcvik je v roce 1975/1976 již podruhé pro žáky druhého stupně ve středisku Fezko Strakonice.

Ve školním roce 1960/1961 se opět žáci zúčastnili školního spojení a výsledkem bylo uspořené 29.206 Kčs za školní rok. Tradičně se zúčastňují brigád v JZD, na úpravě obce a v lese. V roce 1964/1965 probíhaly i sběrové akce a při sběru starého papíru byl jako první v pořadí vylosován žák páté třídy Vohnický, který získal zájezd do Jugoslávie. V roce 1969/1970 je brigádně upraven dvorek školy tak, aby mohl být využíván žáky o přestávkách. O rok později se školní děti zúčastňují dvou celonárodních směn, při kterých proběhly sběrové akce, úklid a brigáda na hřišti, kde byly zhotoveny lavičky.

V roce 1964/1965 byl, ke zlepšení pedagogické propagandy, uskutečněn první ročník Lidové akademie, na který se přihlásilo 22 rodičů.

Důchodkyně Vlasta Smolová vyučovala ve školním roce 1969/1970 nepovinný předmět německý jazyk a druhý nepovinný předmět šití a vaření vyučovala Marie Jeníčková. O rok později nastupuje na školu nová školnice Alena Vajzarová.

V předvolební kampani 1971/1972 pracoval i tak zvaný „Rozhlasový kroužek MNV“ žáků 9.třídy, který jednou za deset dní informoval veřejnost o práci školy.

Předsedu SRPŠ ve školním roce 1960/1961 vykonával Hynek Pospíšil. Finanční výtěžek z plesu, který již tradičně SRPŠ tento rok pořádalo, byl věnován na zakoupení stanů pro turistický oddíl. Tento oddíl vyrážel každou neděli na výlety do okolí a o prázdninách uspořádal putovní tábor po západních Čechách a po Šumavě. Podle nových směrnic ministerstva je od roku 1961/1962 řízena činnost SRPŠ národním výborem a výbor SRPŠ se stal aktivem školské a kulturní komise národního výboru. Předseda SRPŠ nebo výborem určený zástupce je členem pedagogické rady. V tomto roce byla zvolena i komise pro výchovné otázky. Z výtěžku plesu SRPŠ v roce 1962/1963 byly pro činnost školní družiny zakoupeny hry a pro školu spací pytle. O dva roky později kupuje SRPŠ pracovní obleky pro práci na pozemku a ve školních dílnách. Tento rok byl pořízen z výtěžku plesu SRPŠ filmový a promítací přístroj na 8 mm film pro založení školního filmového archivu.

V roce 1993 se podařilo tyto filmy přehrát na videokazetu a tím získat zajímavý materiál o životě školy z let 1964 až 1972.

V roce 1968/1969 byl předsedou SRPŠ zvolen pan Tuháček. SRPŠ zakupuje v roce 1970/1971 sadu nádobí pro výuku vaření a brigádně zhotovuje deset laviček na školní dvorek. Ve školním roce 1973/1974 byl jako předseda SRPŠ zvolen Václav Fomín.

Pokud jde o výlety žáků je možno vzpomenout alespoň na školní rok 1964/1965:

1.třída -	Březnice
2. a 3.třída -	Březnice, spojeno s tábořením a stanováním
4. a 5.třída -	Praha
6. a 7.třída -	Slapy a Průhonice
8. a 9.třída -	Krkonoše.

V obci pracuje v roce 1975/1976 družstevní škola práce, kde se členové JZD seznamují s novými pokrokovými formami práce v zemědělství.

Protože i mateřská školka patří ke školství v Bělčicích, uvedu o ní alespoň některé údaje. V roce 1968/1969 je mateřská škola umístěna v domě číslo 37. Na zahradě jsou zřízeny za pomoci rodičů a SRPŠ kolotoče, houpačky a průlezk. Je zde umístěno 28 dětí z Bělčic, Záhrobí, Závišína, Újezdce a Koupě. Ředitelkou je J. Kadlecová, školnicí A. Matějková. Ve školce se vařilo i pro děti ze školy a obědy byly dováženy do školní jídelny v domě č.9. Jejich cena je určována podle výše platu rodičů. Dětem se podávají i přesnídávky, které zajišťuje Jednota, ale ty si děti platí. V roce 1976 byl schválen projekt výstavby mateřské školky a na její výstavbu přispěly Středočeské státní lesy Benešov (70.000 Kčs), n.p. Tesla Blatná (100.000 Kčs), Jednota Volyně (50.000 Kčs), n.p. Benzina Tábor (200.000 Kčs) a JZD Bělčice (500.000 Kčs). V této době měla mateřská školka dvě oddělení, starší děti jsou v budově MŠ v „Zadních koncích“ a mladší děti v bytové jednotce domu č.264. Ve školce probíhá i příprava dětí na množinové pojetí výuky matematiky.

Škola v Bělčicích od roku 1976 do roku 1989

Ve školním roce 1976/1977 se začalo od první třídy vyučovat podle tak zvané „nové koncepce“, která se vyznačuje „novým“ pojetím výuky a množinovou matematikou.

V roce 1977/1978 se opět přechází na osmiletou školní docházku na základní škole, ale při tom je povinná školní docházka desetiletá a musí se ukončit na libovolné střední škole nebo učilišti. Do učebních oborů a středních škol se zatím umísťují děti, jak z deváté, tak i osmé třídy. Ve školním roce 1978/1979 je devátá třída pro malý počet dětí převedena na ZDŠ Komenského v Blatné, následující rok je na ZDŠ Rudé Armády a ani později nebyla v Bělčicích otevřena. V tomto období pracují na školách rozmisťovací komise, které vytipovávají žáky pro školy i učební obory. Během každého školního roku se musela uskutečnit dvě branná cvičení. Již několik let fungují patronátní smlouvy mezi školou a JZD Bělčice, VÚ Bělčice a jednotkou Lidových milic n.p. Západokámen v Blatné. Tento školní rok byl ukončen slavnostním shromážděním žáků na školním dvoře. Od 1.8.1979 byl na zdejší školu ustaven jako ředitel Zdeněk Vintiška.

Ve školním roce 1984/1985 jsou na škole tyto pracovníci: Vintiška, Dokoupil, Pichová, Matějková, Trefná, Dlabáčová, Pichnerová, Jeničková, Vokurková, Vojtová M., Košťál, a v ŠD je Honsová a Burdová.

O dva roky později jsou opět na prvním stupni spojeny třídy, a to druhá třída a třetí. Při zahájení nového školního roku proběhla ve všech třídách „Hodina míru“.

Náboženství ve školním roce 1976/1977 navštěvují pouze tři žáci a následující rok se nepřihlásil nikdo, ale přesto řada dětí navštěvuje nedělní bohoslužby.

V lednu 1979 bylo na tři týdny přerušeno vyučování pro vzniklou energetickou krizi způsobenou náhlými mrazy. Následkem toho byl zrušen i lyžařský výcvik.

Ve škole byly v roce 1980 provedeny obklady chodeb v přízemí, pořízen nový nábytek do tříd a také je dokončena fasáda školy.

Plaveckého výcviku se v roce 1981/1982 zúčastňují žáci od čtvrté do osmé třídy.

Že žáci školy nevnímají kulturu pouze pasivně, dokazuje údaj z roku 1982/1983, který uvádí, že ze 171 dítěte školy jich 20 navštěvuje LŠU.

Předsedou SRPŠ byl v roce 1979/1980 zvolen Stanislav Kočí a v roce 1982/1983 zastává tuto funkci M. Vonášková.

Ve školní družině je v roce 1976/1977 J. Dvořák, o rok později je vychovatelkou Dagmar Štěbetáková a v následujícím roce Marie Matějková. Škola převzala v roce 1979/1980 do užívání objekt mateřské školky v Újezdecké ulici a zřídila v něm školní družinu. Byl zde vyměněn kotel ústředního topení a je sem přestěhována navíc školní dílna a cvičná školní kuchyňka. V následujícím roce je vychovatelkou ve školní družině Drahomíra Chaloupková. O prázdninách 1988 se poprvé uskutečnil letní provoz školní družiny, jehož náplní byly výlety do okolí.

V roce 1976/1977 již dva roky funguje akce „Mládež a kultura“, v rámci které byly uspořádány literární soutěže, besedy, přednášky, výstavy, divadla, filmová představení, rozhlasové relace a koncerty pro žáky. V následujícím školním roce je na počest 70.výročí narození Ladislava Stehlíka ve škole instalována výstava jeho prací. Na závěr těchto oslav byl uspořádán slavnostní večer za režie Evy Haničincové a za účasti herců Petra Haničince, Otakara Brouška, Gabriely Vránové a Karolíny Slunéčkové. Dětský karneval v roce 1980/1981 byl tentokrát uspořádán ve spolupráci s vojáky místní posádky. O tři roky později je MDD již tradičně slaven na hřišti TJ Sokol Bělčice a spolupořadatelem je opět VÚ Bělčice. Jsou uspořádány závody a soutěže, předvedena vojenská technika a práce služebního psa. Následující rok byla po delší době opět uspořádána vánoční besídka. 14.4.1986 se v sokolovně uskutečnila „Školní akademie“ pro veřejnost. V červnu 1987 byly ve škole dvě prodejní výstavy knih. Od 5. do 11.4.1988 byla v místnosti pro školní družinu výstava kraslic. V září téhož roku navštívili žáci druhého stupně výstavu „Země živitelka“ v Českých Budějovicích.

Rok 1977/1978 byl i rokem, ve kterém se dařilo reprezentovat školu. V soutěži „Mladých historiků“ se na prvním místě v okrese a na šestém místě v kraji umístil Stanislav Kočí. Markéta Převrátilová byla v okrese první a v kraji druhá v „Běhu Mladé fronty“ a Mirka Ptáčková byla první v okrese v hodu kriketovým míčkem. Ve zpěvu byla v okrese první Martina Benediktová a Petr Havlena třetí. Škola se i ve školním roce 1980/1981 úspěšně zúčastnila soutěží v rámci okresu. L. Havlena získal třetí místo v okresním kole biologické olympiády a Eduard Šimůnek druhé místo v okresním kole matematické olympiády.

V roce 1976/1977 děti ze školy brigádně budují dětské hřiště, kde odpracovaly 2.525 hodin. O dva roky později je vyasfaltováno dopravní hřiště. Jako každý rok, tak i v roce 1981/1982 se konají brigády a sběrové akce, tentokrát s těmito výsledky:

sklizeň brambor -	855 hodin
sběr kamene -	1.300 hodin
zvelebení obce -	720 hodin
sběr druhotných surovin a léčivých bylin.	

Při ukončení školního roku jsou odměněni nejlepší žáci a sběrači knižními dary.

Na konci školního roku 1982/1983 proběhlo slavnostní rozloučení s žáky osmé třídy v obřadní síni MNV, byly jim předány pamětní listy a drobné dárky. Tato akce se stává tradicí i v letech následujících.

PO SSM uspořádala o prázdninách v roce 1977 tábor ve Vacově, kterého se zúčastnilo 26 dětí. Ve školním roce 1979/1980 na škole pracují čtyři zájmové kroužky: myslivecký, požární, střelecký a modelářský. Devět členů PO bylo vybráno na setkání s představiteli strany a vlády, které se uskutečnilo v Hradci nad Moravicí. Čtyři žáci školy se také zúčastnili „Expedice 1981“, což byl vlastně zájezd do Bulharska spojený s poznáváním přírody. Na letním táboře v Zálesí u Vacova bylo v létě 1981 30 našich a 20 německých pionýrů. Opět se, jako každý rok, i v roce 1982/1983 koná letní tábor, nyní na Kadově. V dubnu 1989 je uspořádána tak zvaná „Veselá olympiáda“.

V dubnu 1977 začala výstavba nové mateřské školky pro 90 dětí. Brigádně bylo za tento rok odpracováno 10.005 hodin. O rok později je dokončena hrubá stavba. Mateřská školka má nyní tři oddělení, jedno z nich je ještě umístěno v bytové jednotce JZD. 1.12.1979 byla předána budova mateřské školky do užívání a je do ní přemístěna i školní kuchyně. Ve školním roce 1984/1985 jsou zde pouze dvě oddělení a z prostoru pro oddělení třetí je zřízena školní jídelna.

Škola po roce 1989

Listopadové změny v roce 1989 konečně umožňují odtržení školy od politického života a dávají možnost soustředit se na výchovu a vzdělávání dětí.

Vzhledem k těmto změnám je na škole uspořádáno 29.1.1990 vyslovení důvěry či nedůvěry řediteli školy. Pouze dvěma hlasy byla vyslovena nedůvěra a ve funkci ředitele zůstal i nadále Zdeněk Vintiška, který v roce 1991 odchází do penze.

Poprvé v historii škol probíhají konkursy na místa ředitelů. Konkursu na ředitele školy v Bělčicích se zúčastnili učitelé Antonín Holub a Květa Vokurková. Konkurs vyhrála a ředitelkou školy se od 1.7.1991 stala Květa Vokurková.

V lednu 1993 došlo k rozdělení Československé republiky na dva samostatné státy, Českou republiku a Slovenskou republiku.

V roce 1992/1993 pracují na škole tyto pracovníci:

Květa Vokurková -	ředitelka
Markéta Zoulová -	učitelka
Eva Kotšmídová -	učitelka
Marie Matějková ml. -	učitelka
Marcela Uhlíková -	učitelka
Jana Pichová -	učitelka
Jiří Matějek -	učitel
Marie Matějková -	učitelka
Antonín Holub -	učitel
Marie Vanduchová -	učitelka
Petr Šilhán -	učitel
Drahomíra Heverová -	vedoucí vychovatelka
Dana Burdová -	vychovatelka
Marie Voříšková -	školnice
Jana Augustýnová -	uklížečka.

Za paní učitelku Matějkovou ml., která se v roce 1994 připravovala na složení státnic, krátkodobě nastoupila Eva Krivancová. Ve školním roce 1995/1996 zůstala ve školní družině jako vychovatelka pouze Drahomíra Heverová. O rok později, kdy je ve škole 118 žáků, je obsazení školy následující:

ředitelka:	Květa Vokurková,
učitelé:	Marie Matějková, Dana Burdová, Markéta Zoulová, Hana Stichenwirthová, Olga Kolářová, Antonín Holub, Olga Kurzová, Lenka Ježková,
školní družina:	Drahomíra Heverová.

V roce 1997, po odchodu Lenky Ježkové na mateřskou dovolenou, nastupuje na její místo Martina Čejková a do 1.třídy, za dlouhodobě nemocnou Marii Matějkovou, Radka Kocourková.

Ve školním roce 1993/1994 je opět po letech spojena 1. a 2.třída a následující rok 2. a 3.třída. V roce 1995/1996 pokračují spojené třídy ve 3. a 4.třídě a je uzákoněna povinná devítiletá školní docházka na základní škole. O rok později je spojena 2. a 3.třída a 4. a 5.třída. Podle nařízení z roku 1996 o povinné devítileté školní docházce patří 5.třída opět k 1.stupni základní školy.

Protože počet dětí ve třídách je malý, musela obec žádat v roce 1996 Ministerstvo školství o výjimku ze zákona, aby škola mohla dále fungovat jako úplná základní škola a byla zařazena do sítě škol. Výjimka byla udělena a v následujícím školním roce je prodloužena Školským úřadem ve Strakoniciích na další školní rok. Tento rok konečně vychází a vstupuje v platnost nový pracovní řád.

V květnu a červnu 1992 je v celé budově školy provedena rekonstrukce elektroinstalace, která byla v havarijním stavu. Tato činnost probíhala za plného provozu školy. V prosinci 1992 a v lednu 1993 je celá škola vymalována. Na konci školního roku 1993/1994 se za plného provozu natírala okna ve škole, čímž byla narušena výuka. O prázdninách v roce 1996 jsou ve třídách broušeny a lakovány podlahy. Tyto práce však nebyly včas ukončeny a školní rok začal pro žáky později.

V roce 1995 se začala dokumentačně připravovat přestavba školy na základě možnosti dotace MŠMT. Je ovšem otázkou zda obec tuto dotaci dostane - nedostala. Předpokládaná cena přestavby byla 14 miliónů Kč. O dva roky později se projektově připravuje přestavba mateřské školky na komplex základní a mateřské školy.

Školní družina, školní dílna a cvičná kuchyň je přestěhována o prázdninách v roce 1996 z Újezdecké ulice č.37 do budovy mateřské školky a původní objekt je uvolněn pro potřeby obce.

Tento školní rok bylo obecním úřadem zakoupeno 7 počítačů a je vybudována počítačová učebna.

Na škole se ve školním roce 1989/1990 uskutečnila pro děti řada zábavných akcí, jako byl „Pohár pro písničku“, „Pexesový král“ a podobně. Byla uspořádána „Mikulášská besídka“ a „Country bál“. V listopadu 1989 se dvě děti, členky PO SSM, zúčastnily zájezdu do Prahy. PO SSM uspořádala i burzu dětského oblečení v sokolovně. O jarních prázdninách v roce 1990 je uspořádán „Týden aktivity“, kdy ve spolupráci s ochránci přírody jsou uskutečněny brigády v lese. V tomto roce došlo i k oddělení PO SSM od činnosti školy. Ve školním

roce 1989/1990, v rámci sběrové akce „Jihočeské děti jihočeským papírnám“, bylo sebráno 18.926,5 kg starého papíru a protože se soutěžilo o barevný televizor, tak pomáhala celá obec. Nakonec z toho bylo první místo v kraji a přenosný barevný televizor. V dubnu 1990 uspořádal taneční kroužek, který v této době pracuje při škole, v sokolovně přehlídku jarních zvyků, později se zúčastnil krajské přehlídky tanečních souborů a pravidelně vystupuje k různým příležitostem na radnici. Pro mateřskou školku bylo uspořádáno divadelní představení a v červnu proběhl společný „Dětský den“ a „Hec olympiáda“. Byla uspořádána „Bělčická sedmikráska“, kde děti předvedly své umění v recitaci, tanci, zpěvu, scénkách i ve sportu. Akce jako burza oblékání, „Bělčická sedmikráska“, „Country bál“ a „Hec olympiáda“ se na několik let stávají tradicí. O prázdninách 1990 byly ve spolupráci se školní družinou uspořádány tři letní tábory a o rok později dva. Od 25.6. do 6.7.1993 byla ve škole uspořádána výstava ke 170.výročí otevření nové školy v Bělčicích, která mapovala školství v obci od roku 1708 až do současnosti. K 750.výročí první písemné zmínky o Bělčicích uspořádala škola, v rámci oslav, které byly v roce 1993, výstavu dětských kreseb. O Vánocích se uskutečnila tématická vánoční výstava a v květnu byly rodičům předvedeny soubory všech učebnic, které jsou pro základní školství vydány a zároveň proběhla i výstava dětských prací. V červnu je pravidelně každý rok uspořádána „Dětská akademie“. Od dubna 1995 se uskutečňuje tématická velikonoční výstava v rámci „Dne otevřených dveří“. Obdobně se pořádá i výstava vánoční. Ve školním roce 1996/1997 uspořádala školní družina pod vedením Drahomíry Heverové divadelní přehlídku pod názvem „Bělčický zvonek“. V tomto školním roce byl i vydáván školní časopis „Zvoneček“.

Ve školním roce 1990/1991 bylo v divadle v Příbrami pět představení Klubu mladého diváka, kterých se z Bělčic pravidelně zúčastňovalo 30 dětí.

Pravidelně probíhají besedy s místní knihovnicí.

Vzpomeňme na některé úspěchy žáků školy. V roce 1989/1990 se chlapeci umístili na druhém místě v okresním kole v malé kopané a tentýž rok se na atletické olympiádě ve Strakonici nejlépe umístil Štěpán Jansa ve vrhu koulí, kde obsadil třetí místo. Ani ve školním roce 1996/1997 nebyly sportovní úspěchy malé. Patrik Beutel ze 4.třídy byl třetí v atletické všestrannosti na okrese. V okresní kole lehkooatletické olympiády obsadil 2.místo Martin Hevera ze 6.třídy v běhu na 1000 m. Lukáš Krejčí ze 7.třídy byl pátý na 60 m a Lucie Havlíčková z 9.třídy byla čtvrtá v běhu na 800 m. V dopravní soutěži obsadilo družstvo starších žáků 4.místo a v jednotlivcích byli žáci osmé třídy Petr Hevera třetí, Jiřina Vonášková čtvrtá a Karel Zeman pátý. V okresním kole plavecké olympiády obsadil Ondřej Kotrba, žák 9.třídy, 2.místo.

Ve znalostních soutěžích byl Karel Wilk z 9.třídy na 4.místě v okresním kole chemické olympiády a Karel Zeman třetí v soutěži „Mladý zahrádkář“.

V listopadu 1994 se na naší škole uskutečnilo setkání učitelů obecné školy celého strakonického okresu. V rámci podobného setkání byl ve školním roce 1996/1997 slavnostně otevřen „dyslektický koutek“ na základě školou předloženého projektu.

Lyžařský výcvik se pravidelně každoročně koná a vyjíždí vždy všichni zájemci z celého druhého stupně. O jarních prázdninách je již pátý rok uspořádán jarní lyžařský tábor, kterého se mohou zúčastnit děti z celé školy i se svými rodiči.

Školní výlety jsou většinou pod stany a to nejprve ve stanové základně v Buzicích, později ve Skaličanech. Ve školním roce 1992/1993 vyrazila osmá třída v rámci výletu sjet řeku Lužnici a v roce 1996/1997 Vltavu v úseku z Vyššího Brodu do Boršova.

Poznámky a doplňky

1) Školní rok 1997/1998

Do školy tento rok chodí 112 žáků.

Obsazení školy: ředitelka školy: Květa Vokurková
učitelé:

1. a 5.třída	Markéta Zoulová
2. a 4.třída	Marie Matějková
3.třída	Martina Čejková
6.třída	Olga Kurzová
7.třída	Hana Stichenwirthová
8.třída	Olga Řehořová (Kolářová)
9.třída	Antonín Holub
bez třídy	Jana Kalousová
školní družina:	Drahomíra Heverová
správní zaměstnanci:	Marie Voříšková
	Jana Augustýnová
	Miloslav Vokurka
	František Voříšek

1.září byla slavnostně otevřena počítačová učebna, která byla vybudována ve třídě v přízemí. Rozdělením této třídy se získala i nová šatna.

2) V roce 1919 je zrušen celibát českých učitelek.

3) V roce 1777 je vydána Methodní kniha zahajským opatem Ignácem Felbigerem, první oficiální příručka pro učitele.

4) V roce 1787 je v Českých zemích 2.253 škol a v letním běhu je má navštěvovat 251.000 žáků a v běhu zimním 240.000 žáků. Skutečná docházka je ale o třetinu nižší.

5) 14.5.1869 je vydán „Zákon o všeobecné povinné školní docházce“, který ji prodlužuje na osm let (od šesti do čtrnácti let věku dítěte). Je vytvářen systém škol a škola má být zřízena všude tam, kde je v okruhu školy po dobu pěti let nejméně 50 dětí. Je povoleno, že na dívčích školách a v nižších třídách smíšených mohou učit ženy. Je stanoven úvazek učitele na 30 hodin a maximálně 80 žáků ve třídě. Náklady na obecné školství nesou obce a na vzdělání učitelů stát.

6) 29.4.1883 byla vydána „Novela školského zákona“, která zavedením různých úlev umožňuje zkrátit povinnou školní docházku na šest let.

Okres Blatná:	školy	třídy
1791	20	26
1821	22	32
1851	25	45

8) V roce 1834 je 517.118 dětí školou povinných, ale do škol chodí pouze 479.912 žáků.

9) Kolem poloviny 19.století vznikají první pokoutní školy, které jsou v podstatě školami soukromými.

10) 11.5.1835 vydává krajský úřad v Písku oběžník o povinnosti vyučovat na vesnických školách v německém jazyce.

11) V roce 1842 je do škol zaveden český pravopis.

12) František Ackermann učil v letech 1791 až 1803 ve Lnářích, původním povoláním byl chirurg.

13) Do roku 1854 byl školní plat učitele odvíjen od počtu dětí, za dítě ve věku 6 až 8 let byl 1 krejcar, za dítě ve věku 8 až 10 let 1,5 krejcaru a za dítě od 10 do 12 let 2 krejcaru za týden. Od roku 1854 je tento plat zvýšen o jeden krejcar za 1 týden.

14) Roku 1869 vychází „Zákon o zřizování školních rad“.

15) Roku 1884 napsal P. Alois Majer divadelní hru „Mladí pastýři betlémské“, nápěvy ke hře složil Augustin Pfeifer.

16) V roce 1968 je zbořena stará kolna na dříví a uhlí na dvoře školy, která bývala obydlím školníka.

17) V roce 1870 jsou ve školách zrušeny veškeré tělesné tresty. V témže roce je zavedeno vydávání školních zpráv (vysvědčení) o prospěchu žáků a začínají se používat na psaní sešity.

18) V roce 1908 je oficiálně zrušeno školné na obecných školách.

19) V roce 1790 je vydána instrukce, podle které mají být žáci ve škole znenadání vyvoláváni a zkoušeni z probrané látky.

20) V roce 1851 je vydán první výnos bojující proti přetěžování žáků..

21) V roce 1871 je vydán řád pro školní knihovny, ale učitelé měli dbát, aby žáci nečetli příliš mnoho a četli jen zběžně a povrchně.

22) V roce 1930 jsou zřízena výnosem Ministerstva školství při školách rodičovská sdružení.

23) V roce 1943 je zaveden šestistupňový klasifikační řád.

24) Školské úřady zřízené po revoluci v roce 1989 potvrdily svojí platnost a funkčnost, ale přesto budou

pracovat pouze do 31.12.2000, potom budou zřízeny „školské úřady“ při okresních úřadech a ty budou existovat pouze do 31.12.2002. Potom jejich pravomoci převezmou úřady krajské.